

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
części miasta Trzemeszna.

opracowanie:

mgr Łukasz Bartoszewski – kierujący zespołem

mgr inż. Tomasz Wielec

T. Wielec

Poznań, 27 marca 2025 r., aktualizacja 25 lipca 2025 r.

SPIS TREŚCI

1. Informacje ogólne.....	3
1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne.....	3
1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały.....	4
2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska	7
2.1. Położenie i użytkowanie terenu.....	7
2.2. Rzeźba terenu.....	7
2.3. Podłoże, surowce mineralne	7
2.4. Warunki wodne	8
2.5. Gleby.....	10
2.6. Flora i fauna	10
2.7. Formy ochrony przyrody	10
2.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki.....	10
2.9. Klimat lokalny	11
2.10. Jakość powietrza.....	11
2.11. Klimat akustyczny	12
3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	13
3.1. Cel opracowania projektu planu	13
3.2. Ustalenia projektu planu.....	13
3.3. Powiązania z innymi dokumentami	16
3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu.....	17
4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu	18
5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu.....	18
6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko, w tym:.....	24
6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi.....	24
6.2. Oddziaływanie na krajobraz	25
6.3. Oddziaływanie na powietrze.....	26
6.4. Oddziaływanie na klimat	27
6.5. Oddziaływanie na wody	28
6.6. Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	29
6.7. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną	29
6.8. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki	30
6.9. Oddziaływanie na ludzi i i klimat akustyczny	30
6.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru	31
6.11. Oddziaływanie na całokształt środowiska przyrodniczego	31
7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	32
8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	33
9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	34
10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku ...	35
11. Streszczenie	35
12. Załączniki graficzne.....	38

1. Informacje ogólne

1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszna, zwanego w dalszej części opracowania „planem”. Plan obejmuje teren działek nr geod. 194 i 210 w Trzemesznie. Plan sporządzany jest na podstawie uchwały Nr XI/112/2024 Rady Miejskiej Trzemeszna z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszna.

Na całym obszarze objętym opracowaniem obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zatwierdzony uchwałą Nr LXVIII/471/2022 Rady Miejskiej Trzemeszna z dnia 28 grudnia 2022 r., w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Trzemeszna (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 875 z 27 stycznia 2023 r.). Tereny objęte zmianą planu obecnie przeznaczone są jako tereny rekreacji indywidualnej oraz tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, tereny dróg wewnętrznych i tereny infrastruktury technicznej.

Głównym celem prognozy, jest określenie skutków działań związanych ze zmianą sposobu zagospodarowania terenu i ich wpływ na całokształt środowiska, jego poszczególne komponenty oraz na warunki życia i zdrowie ludzi.

Prognoza skutków oddziaływania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko jest elementem systemu planowania przestrzennego, wprowadzonym ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, z nowelizacją zawartą w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 54 ze zm.).

Na obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu planu miejscowego wskazuje również art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.).

Aktualnie, obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.). Zgodnie z art. 51 ust. 1 ww. ustawy organ opracowujący projekt dokumentu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Przepisy tej ustawy są wdrożeniem do polskich regulacji prawnych ustaleń podjętych na poziomie międzynarodowym i unijnym w Dyrektywach Wspólnot Europejskich, w tym:

- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. L 26 z dnia 28 stycznia 2012 r.),
- Dyrektywy Rady 92/43/EEG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z dnia 22 lipca 1992 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z dnia 21 lipca 2001 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej Dyrektywę Rady 90/313/EEG (Dz. Urz. WE L 41 z dnia 14 lutego 2003 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości Dyrektywę Rady 85/337/EEG (Dz. Urz. UE L 156 z dnia 25 czerwca 2003 r.),

- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z dnia 29 stycznia 2008 r.).

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą z dnia 3 października 2008 r., prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Według art. 48 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może, po uzgodnieniu z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektoratem sanitarnym, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, może dotyczyć wyłącznie projektu planu stanowiącego niewielką modyfikację przyjętego już planu.

Prognoza staje się dokumentem z chwilą jej wyłożenia do publicznego wglądu na okres 21 dni łącznie z projektem planu, po uprzednim ogłoszeniu w miejscowej prasie. Przy wyłożeniu, projekt planu i prognoza są przedmiotem społecznej oceny, a ustalenia prognozy mogą mieć bezpośredni wpływ na decyzje Rady Miejskiej w sprawie uchwalenia planu.

1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, część tekstowa uchwały oraz rysunek planu, stanowiący obowiązujący załącznik graficzny do uchwały.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r., prognoza oddziaływania na środowisko winna rozpatrywać zagadnienia w dostosowaniu do stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu, w tym wypadku do projektu planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, zawierając:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- oświadczenie autora, a w przypadku, gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
- datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku, gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów.

Ponadto, prognoza winna określać, analizować i oceniać:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. 2024 poz. 1478 ze zm.),

- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza winna przedstawiać również:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r., informacje zawarte w prognozie powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

Stosownie do wymogu art. 53 wyżej wymienionej ustawy, zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy tj. regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

W prognozie wykorzystano wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów szczególnych.

Prognozę opracowano w oparciu o pakiet informacji zawartych w materiałach:

1) materiały kartograficzne:

- mapa zasadnicza 1:1 000,
- mapa ewidencyjna 1:1 000,
- mapa topograficzna 1:10 000,
- mapa hydrograficzna 1:50 000,

2) dokumenty i inne materiały:

- Uchwała Nr XI/112/2024 Rady Miejskiej Trzemeszna z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszna,
- projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Trzemeszna, zatwierdzone uchwałą Nr VI/44/2015 Rady Miejskiej Trzemeszna z dnia 25 lutego 2015 r.,
- Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2020 – Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2021,
- Uchwała Nr LXX/494/2023 Rady Miejskiej Trzemeszna z dnia 25 stycznia 2023 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXXIII/307/2016 Rady Miejskiej Trzemeszna z dnia 11 lipca 2016 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Trzemeszno,

- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2023. WIOŚ, Poznań, 2025 r.,
 - Audyt krajobrazowy województwa wielkopolskiego (Uchwała Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 r.)
 - Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2016-2021, GIOŚ,
 - Raport z oceny stanu jednolitych części wód podziemnych w dorzeczach - stan na 2022 rok, GIOŚ 2022,
 - „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 355) ,
 - Kondracki J. 2002. Geografia regionalna Polski. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa,
 - wnioski złożone do planu,
 - obowiązujące przepisy prawne.
- 3) strony internetowe:
- <https://trzemeszno.e-mapa.net/>,
 - <https://www.google.pl/maps/>,
 - <http://maps.geoportal.gov.pl>,
 - <http://geoportal.kzgw.gov.pl>,
 - <http://mjwp.gios.gov.pl>,
 - <http://poznan.wios.gov.pl>,
 - <http://www.psh.gov.pl>,
 - <http://epsh.pgi.gov.pl>,
 - <https://danepubliczne.gov.pl/>,
 - <https://mjwp.gios.gov.pl/mapa/mapa,172.html>,
 - <https://powietrze.gios.gov.pl/pjp/rwms/publications/card/1875>,
 - <http://karty.apgw.gov.pl:4200/informacje>,
 - <https://mjwp.gios.gov.pl/wyniki-badan/wyniki-badan-2022.html>.

Powyższe materiały, wizja terenowa oraz informacje przekazane przez Urząd Miejski pozwoliły rozpoznać stan środowiska, jego użytkowanie, podatność na degradację oraz możliwości podniesienia jego kondycji.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu.

Analizy i oceny stanu środowiska na terenie gminy dokonano w oparciu o wyniki monitoringu przeprowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz kierując się syntezą dokumentów regionalnych i lokalnych odnoszących się bezpośrednio i pośrednio do ochrony środowiska, przyrody oraz zdrowia i życia ludzi. W przypadku braku wyników pomiarów jakości danego komponentu środowiska, przytoczono dane odnoszące się do terenu położonego najbliższej obszarowi opracowania planu.

Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami przyrodniczymi. Prognozę oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono za pomocą techniki listy identyfikacyjnej, w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w dostosowaniu do stopnia szczegółowości ustaleń projektu miejscowego planu. Oceniono potencjalne zagrożenie środowiska oraz wpływ skutków realizacji ustaleń planu na jego funkcjonowanie. Zwrócono również uwagę na ewentualne niepożądane konsekwencje, proponując sposoby ich zminimalizowania.

2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska

2.1. Położenie i użytkowanie terenu

Obszar opracowania planu położony jest w obrębie 6 miasta Trzemeszno i obejmuje działki o numerach geodezyjnych: 194 i 210. Działki znajdujące się w granicach opracowania są niezagospodarowane i niezainwestowane. Omawiany teren użytkowany jest rolniczo. Zgodnie z mapą ewidencyjną przedmiotowe działki stanowią grunty orne – RIIla i RIIlb. Najbliższe otoczenie przedmiotowego terenu stanowią od strony północnej – tereny ogródków działkowych (bezpośrednio przy działce o nr ewid. 194). Po zachodniej stronie działek znajduje się oczyszczalnia ścieków w odległości ok. 100 m. Od strony południowej znajdują się obszary niezabudowane, użytkowane rolniczo. W bliskim sąsiedztwie terenu, w odległości ok. 150 m znajduje się Jezioro Popielewskie.

Zgodnie z Audytem krajobrazowym województwa wielkopolskiego przyjętym przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego Uchwałą Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 roku w sprawie: uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego omawiany obszar sklasyfikowany został jako krajobraz o typie miejskim, podtyp: miejscowości z zachowanym układem historycznym (oznaczenie 9A). Obszar objęty opracowaniem nie został uznany jako priorytetowy.

2.2. Rzeźba terenu

Według podziału Polski na regiony fizycznogeograficzne J. Kondrackiego (2002) miasto Trzemeszno położone jest w granicach podprovincji Pojezierza Południowobałtyckie, makroregionu Pojezierze Wielkopolsko-Kujawskie, w mezoregionie Pojezierze Gnieźnieńskie. W podziale geomorfologicznym Niziny Wielkopolskiej B. Krygowskiego gmina Trzemeszno jest zlokalizowana w granicach Północno-Wielkopolskiego Pasa Wysoczyznowego, w regionie Wysoczyzna Gnieźnieńska z subregionami: Pagórki Kostrzyńskie, Równina Gnieźnieńska, Równina Wrzesińska. Obszar miasta i gminy Trzemeszno położony jest w zasięgu zlodowacenia bałtyckiego fazy poznańskiej. Rzeźba terenu ukształtowana została w wyniku działania lądolodu i związanych z nim procesów morfotwórczych. W ukształtowaniu powierzchni terenu znaczący udział mają równiny wysoczyzny morenowej płaskiej i falistej zalegającej najczęściej na wysokości od 115 do 120 m n.p.m.

Powierzchnia obszaru objętego opracowaniem planu jest zróżnicowana wysokościowo. Teren opracowania położony jest na wysokości od 96,5 m do 106 m n.p.m. Po zachodniej stronie działek występuje skarpa opadająca do rzędnej o wartości minimalnej 96,5 m n. p. m. Przedmiotowe grunty nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami.

2.3. Budowa geologiczna, surowce mineralne

Przedmiotowy teren znajduje się w obrębie niecki mogileńskiej. Występują tu obszary glin zwałowych o nachyleniu zboczy 0–3%. Warunki budowlane są dobre, natomiast pogarszają się w miarę wzrostu zawodnienia.

Podłoże utworów kenozoicznych na tym obszarze budują utwory mezozoiczne kredy górnej wykształcone w postaci piasków różnoziarnistych, margli i wapieni. Strop powierzchni utworów mezozoicznych opada do rzędnej około 50 m p.p.m. Na utworach mezozoicznych zalegają osady trzeciorzędowe takie jak: mułki, mułowce i piaski drobnoziarniste oligocenu, które zostały przykryte przez piaski różnoziarniste, ily, mułki i węgle brunatne miocenu. Miąższość utworów miocenijskich jest zmienna i waha się od kilkunastu do kilkudziesięciu metrów. Górną warstwę utworów trzeciorzędowych tworzą pokłady ilów plioceńskich. Łączna miąższość utworów trzeciorzędowych wynosi około 100 – 150 m.

Osady czwartorzędu posiadają zróżnicowane miąższości. Najczęściej spotykane są wartości z przedziału od 20 do 50 m. Wśród osadów czwartorzędowych dominują piaszczysto-gliniaste utwory akumulacji lodowcowej, budujące wysoczyzny morenowe fazy poznańskiej zlodowacenia bałtyckiego. Utwory akumulacji wodno-lodowcowej występują na terenach odpowiadających zasięgowi utworów

sandrowych oraz we fragmentach rynien subglacialnych wykorzystywanych przez rzeki. W dolinach występują także torfy, muły i piaski akumulacji rzecznej. Miąższość utworów akumulacji rzecznej jest niewielka i nie przekracza 5 m.¹

Przedmiotowy teren zbudowany jest przez Piaszki i żwiry sandrowe.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Centralnej Bazy Danych Geologicznych Państwowego Instytutu Geologicznego, na przedmiotowym obszarze nie występują złoża surowców mineralnych.²

2.4. Warunki wodne

Wody powierzchniowe

Przez obszar opracowania projektu planu nie przepływają ciek wodne, jednak w niedalekiej odległości od przedmiotowego terenu znajduje się: Jezioro Popielewskie (ok. 100-150 m). Ponadto na zachód od przedmiotowego terenu znajduje się Bystrzycki Rów – niewielki ciek wodny łączący jeziora Kościelne z jeziorem Popielewskim. Rów ten stanowi odbiornik dla oczyszczonych ścieków z oczyszczalni ścieków znajdującej się w pobliżu opracowania. Według podziału Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu, teren opracowania planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) „Panna” (RW6000181882699) oraz jednolitej części wód powierzchniowych jeziornych (JCWP LW) „Popielewskie” (LW10429) w regionie wodnym Noteci, w obszarze dorzecza Odry. Obszar zlewni stanowią tereny użytkowane rolniczo (81%), tereny leśne (12%) oraz tereny zurbanizowane (3%). W poprzednim cyklu planistycznym (2016-2021), przedmiotowa JCWP nosiła nazwę „Mała Noteć” (RW600025188299).

Monitoring stanu wód, prowadzony jest według tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej. Obecnie przedmiotem badań monitoringowych jakości wód powierzchniowych są jednolite części wód powierzchniowych (JCW). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych.

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 355), status JCWP „Panna” (RW6000181882699), - został określony jako: naturalna część wód, a jej ogólny stan określono jako zły. Osiągnięcie celów środowiskowych dla tej części wód, zapisanych w „Planie”, jest niezagrażone i charakteryzuje się dobrym stanem ekologicznym. Z kolei, status JCWP LW „Popielewskie” (LW10429) został określony jako silnie zmieniona część wód, a jej stan ogólny określono jako zły. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego dla tej części wód jest zagrożona. Głównym źródłem presji torficznej jest rolnictwo oraz depozycja, a także odpływ miejski. Do głównego źródła presji chemicznej należy rozwój obszarów zurbanizowanych, tj. transport, turystyka oraz odpływ miejski.

Monitoring jakości wód powierzchniowych i podziemnych na przedmiotowym obszarze prowadzony jest przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu.

Zgodnie z Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2016-2021, opublikowaną na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska dla JCWP Mała Noteć RW600025188299 (zwana obecnie JCWP „Panna” (RW6000181882699)), w zakresie:

- elementów biologicznych - klasa II,
- klasa elementów fizykochemicznych – klasa >2,
- Klasyfikacja stanu / potencjału ekologicznego – klasa 3 - umiarkowany potencjał ekologiczny,
- Ocena stanu JCWP - zły stan wód.

¹ Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Trzemeszna

² <http://bazagis.pgi.gov.pl>

W roku 2015 prowadzone były badania jakości wód jeziora Popielewskiego - kod JCW: LW10429. Zgodnie z wynikami badań klasyfikacja elementów przedstawia się następująco:

- klasa elementów biologicznych - V,
- klasa elementów fizykochemicznych - potencjał poniżej dobrego,
- klasa elementów hydromorfologicznych - II.

Wody podziemne

Zgodnie z hydrogeologicznym podziałem kraju miasto Trzemeszno znajduje się w zachodniej części obszaru hydrogeologicznego niżowego, w regionie mogileńskim (XII).

Teren objęty opracowaniem planu położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 43 o kodzie PLGW600043.

Strukturę hydrogeologiczną tego obszaru tworzy zróżnicowany układ warstw poziomów piętra czwartorzędowego i neogeńsko-paleogeńskiego oraz piętra kredowego. Liczba i miąższość poziomów wodonośnych oraz ich zasięg przestrzenny związane są z zasięgiem kolejnych złodowaceń. Zasilanie poziomów wód gruntowych piętra czwartorzędowego zachodzi głównie przez bezpośrednią infiltrację opadów atmosferycznych. Poziomy wgłębne natomiast zasilane są na drodze przesączania się wód poprzez gliny morenowe z nadległych poziomów wodonośnych, bezpośredniej infiltracji opadów przez nakład glin lub przez okna hydrogeologiczne. Głębokość występowania wód słodkich wynosi do ok. 200 m w utworach wodonośnych czwartorzędu, neogenu i paleogenu oraz kredy.

Na analizowanym obszarze należy spodziewać się zalegania I poziomu wód gruntowych na poziomie ok. 1-2 m p.p.t.

Omawiany teren położony jest w zasięgu występowania najkorzystniejszych struktur wodonośnych - Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 143 - Subzbiornik Inowrocław - Gniezno. GZWP nr 143 to zbiornik trzeciorzędowy o głębokości stropu warstwy wodonośnej 80,0 m p.p.t. i o średniej głębokości ujęć wód podziemnych – 120 m. Obszar całego zbiornika wynosi 2 000 km². Typ zbiornika porowy o szacunkowych zasobach dyspozycyjnych 96,0 tys. m³/d.

W 2022 roku Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadził monitoring diagnostyczny stanu chemicznego wszystkich 174 jednolitych części wód podziemnych. Próbkę wód podziemnych pobrano w 1404 punktach pomiarowych. Pomiar przeprowadzone w roku 2022 w punkcie monitoringowym w miejscowości Łuszczewo, w gminie Skulsk, zlokalizowanym na obszarze JCWPd nr 43 (GW600043), wykazały V klasę jakości – wody złej jakości. Zgodnie z rozporządzeniem V klasa to wody złej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych potwierdzają znaczący wpływ działalności człowieka.

Zgodnie z danymi Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska stan chemiczny i ilościowy wód podziemnych JCWPd nr 43 (GW600043) w 2012 roku został określony jako słaby, z uwagi na przekroczenie wartości progowej dobrego stanu chemicznego wód podziemnych następujących wskaźników: NH₄, PO₄, TOC, NO₃, Ca, HCO₃, As, SO₄, Fe, K, Cl, NO₂, TOC, HCO₃, Na. Warstwy wodonośne ujmowane w tych punktach w większości przypadków nie posiadają żadnej izolacji. Zatem są one szczególnie narażone na zanieczyszczenie pochodzenie antropogenicznego, na co może wskazywać obecność szczególnie NO₃, SO₄ i K. Obecność w składzie chemicznym Na może być efektem nadmiernej eksploatacji wód podziemnych lub ascenzji wód zmineralizowanych. Istotnym problemem jednostki jest niedostateczna sanitacja obszarów wiejskich i rekreacyjnych. Wśród presji antropogenicznych występujących w obrębie jednostki wymienia się również presję związaną z odwadnianiem kopalń węgla brunatnego. Zidentyfikowany był tu obszar szczególnie narażony na zanieczyszczenia związkami azotu pochodzenia rolniczego (OSN nr 9w zlewni jezior Biskupińskiego i Gąsawskiego i OSN nr 10 w zlewni Kanału Smyrnia). Zasięg zanieczyszczenia oszacowano na 61.18% całej JCWPd nr 43, jednak stan jednostki określono jako słaby dostatecznej wiarygodności. Zagrożenie geogeniczne związane jest z występowaniem struktur solnych (wysady i , poduszki solne Inowrocław, Góra, Gopło, Mogilno). Zasolenie wód w aureoli wysadów wiąże się z bardzo głębokimi pionowymi

drogami krążenia, gdzie poszczególne utwory mezozoiku zostały bardzo silnie zaburzone tektonicznie. Z dotychczasowego rozpoznania wynika, że na obszarze JCWPd ascensją wód zasolonych zagrożone są zbiorniki wód podziemnych w utworach: kredowych, neogeńsko-paleogeńskich oraz czwartorzędowych. Na obszarze JCWPd może występować zagrożenie związane z procesami mineralizacji materii organicznej (roślinnej i zwierzęcej) zawartej w poziomach neogeńsko-paleogeńskich, głównie miocenu.

Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 355), stan chemiczny i ilościowy wód podziemnych i JCWPd nr 43 (GW600043) został określony jako słaby.

2.5. Gleby

W granicach opracowania planu zgodnie z mapą ewidencyjną przedmiotowe działki stanowią grunty orne – RIIIa i RIIIb.

Według przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ochrona gruntów rolnych polega na ograniczaniu przeznaczania ich na cele nierolnicze. Jednakże z uwagi położenie przedmiotowego terenu w granicach administracyjnych miasta Trzemeszno nie będzie konieczności uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze. Zgodnie z art. 10a ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych ograniczanie przeznaczania gruntów na cele nierolnicze nie dotyczy gruntów rolnych położonych w granicach administracyjnych miast.

2.6. Flora i fauna

Dla obszaru gminy Trzemeszno brak jest kompleksowego, specjalistycznego opracowania faunistycznego. Przedmiotowy teren jest niezabudowany i stanowi grunty orne. W sąsiedztwie, na południe i na zachód od terenu opracowania znajduje się jezioro Popielewskie, stanowiący ważne siedlisko płazów oraz ostoje innych zwierząt. Wśród płazów i gadów na terenie miasta i gminy występują gatunki pospolite, rozpowszechnione w Polsce jak np.: kumak nizinny (*Bombina bombina*), ropucha szara (*Bufo bufo*), ropucha zielona (*Bufo viridis*), żaba wodna (*Rana esculenta*), żaba trawna (*Rana temporaria*). Świat zwierzęcy jest charakterystyczny dla nizinnych obszarów kraju. Można tu spotkać drobne ssaki takie jak: zające szaraki (*Lepus europaeus*), kuny domowe (*Martes foina*), lisy (*Vulpes vulpes*), wiewiórki (*Sciurus vulgaris*), a także gatunki objęte ochroną takie jak: jeże (*Erinaceus europaeus*) i krety (*Talpa europaea*). Z ptactwa sporadycznie można spotkać tu bażanty (*Phasianus colchicus*), kuropatwy (*Perdix perdix*) i przepiórki (*Coturnix coturnix*). Nie stwierdzono siedlisk zwierząt chronionych, stwierdzono jedynie sporadyczne ich występowanie. Na obszarze opracowania planu występuje roślinność łąkowa oraz roślinność ruderalna. Nie stwierdzono występowania gatunków roślin objętych ochroną gatunkową ani gatunków grzybów objętych ochroną. Nie przewiduje się, że w wyniku realizacji założeń planu nastąpiłby wzrost wpływu (antropopresji) na zwierzęta i rośliny, w tym na te gatunki, które są związane ze środowiskiem wodnym.

2.7. Formy ochrony przyrody

Obszar objęty projektem planu położony jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. 2024 poz. 1478 ze zm.).

2.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki

Na omawianym obszarze znajdują się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych nr AZP 49-36/184 i AZP 49-36/185, ujętych w gminnej ewidencji zabytków, w granicach których określono w projekcie planu nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy

realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

2.9. Klimat lokalny

Gmina Trzemeszno położona jest w klimacie umiarkowanym przejściowym ciepłym kształtowanym przez zmienny w swym zasięgu napływ mas powietrza morskiego i kontynentalnego. Przejściowość ta uwiadamia się zmiennymi stanami pogody, które zdeterminowane są napływającymi masami powietrza. Oznacza to, że klimat miasta Trzemeszna jest wynikiem ścierania się klimatu oceanicznego i kontynentalnego. Wpływa to na występowanie mniejszych od przeciętnych w Polsce amplitudy temperatur. Wiosny i lata są ciepłe i wczesne, a zimy łagodne z nietrwałą pokrywą śnieżną. Na terenie miasta i gminy Trzemeszno, podobnie jak w całym kraju przeważają ruchy mas powietrza z kierunku zachodniego. Według regionalizacji klimatyczno-rolniczej R. Gumińskiego, obszar opracowania planu położony jest w Dzielnicy Środkowej (VII), charakteryzującej się najmniejszym rocznym opadem, poniżej 550 mm oraz znaczną ilością wiatrów o przewadze zachodnich. Maksymalne opady przypadają na miesiące letnie: lipiec, sierpień, natomiast minimalne na miesiące zimowe: styczeń – marzec. W ciągu roku występuje średnio około 50 dni pogodnych.

Średnie wieloletnie wybranych cech klimatycznych kształtują się następująco:

- średnia temperatura powietrza – 8,3°C,
- wilgotność względna powietrza – 79%,
- zachmurzenie ogólne nieba – 63%,
- suma opadów – 550 mm,
- średnia prędkość wiatru – 3,46 m/s.³

2.10. Jakość powietrza

Monitoring zmian jakości powietrza wraz z oceną poziomu substancji w powietrzu prowadzony jest na przedmiotowym obszarze przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska Departament Monitoringu Środowiska. W roku 2024 opublikowano „Roczną ocenę jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2023”. Zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54 ze zm.) miasto Trzemeszno należy do strefy wielkopolskiej. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- 1) w klasyfikacji podstawowej:
 - do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych,
 - do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy powiększone o margines tolerancji a w przypadku, gdy margines, tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy.
- 2) w klasyfikacji dodatkowej:
 - do klasy A1 – brak przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} – dla fazy II tj. ≤20 µg/m³,
 - do klasy C1 – przekroczenie poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} – dla fazy II tj. >20 µg/m³,
 - do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
 - do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

³ Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Trzemeszna

Dodatkową klasyfikację wprowadzono na potrzeby raportowania do Komisji Europejskiej.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

W efekcie oceny przeprowadzonej dla roku 2023 roku, w zakresie dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz ozonu, strefę wielkopolską zaliczono do klasy A. W klasyfikacji dodatkowej w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego dla ozonu strefie przypisano klasę D2.

Pod kątem ochrony zdrowia strefę wielkopolską sklasyfikowano:

- dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, benzeny, tlenku węgla oraz poziomu ołowiu, arsenu, kadmu, niklu w pyłe PM10 – w klasie A,
- dla pyłu zawieszonego PM10 – w klasie A,
- dla pyłu PM2,5 z uwzględnieniem poziomu dopuszczalnego II fazy – ochrona zdrowia ludzi – w klasie A1,
- dla pyłu PM2,5 z uwzględnieniem poziomu dopuszczalnego I fazy – ochrona zdrowia ludzi – w klasie A,
- dla benzo(a)pirenu - w klasie C - ze względu na przekroczenia poziomu docelowego.

W ramach oceny wykonano również dodatkową klasyfikację wyznaczając:

- dla ozonu klasę A ze względu na brak przekroczenia poziomu docelowego,
- dla ozonu klasę D2 w odniesieniu do celu długoterminowego.

Należy podkreślić, że stężenia pyłu PM10 wykazują wyraźną zmienność sezonową – przekroczenia dotyczą tylko sezonu zimnego (grzewczego).

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia nie oznacza złej sytuacji na terenie całej strefy a jest jedynie sygnałem, że w strefie istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza pod kątem rozważanego zanieczyszczenia.

Zgodnie z zasadami oceny rocznej, klasę strefy dla danego zanieczyszczenia określa się na podstawie jego stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych rozważaną substancją. W rezultacie, nawet obszar przekroczeń wartości normatywnych zanieczyszczenia o małym zasięgu decyduje o wyniku klasyfikacji całej strefy (nawet o dużej powierzchni).

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza. Uchwałą Nr XXI/391/20 z dnia 13 lipca 2020 r. Sejmik Województwa Wielkopolskiego przyjął Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2020 r. poz. 5954).

2.11. Klimat akustyczny

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu wyrażone są:

- wskaźnikami L_{AeqD} - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz L_{AeqN} - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby,
- wskaźnikami L_{DWN} - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰) oraz L_N - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od

godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r., w przypadku hałasów pochodzących od dróg i linii kolejowych dopuszczalny poziom hałasu dla wskaźnika długookresowego L_{DWN} (poziom dziennie-wieczorno-nocny) wynosi – w zależności od przeznaczenia terenu – od 50 dB do 70 dB, natomiast dla wskaźnika L_N (długookresowy poziom hałasu w porze nocy) od 45 dB do 65 dB. W odniesieniu do pojedynczej doby ustalono wartość dopuszczalną równoważnego poziomu hałasu L_{AeqD} w porze dnia równą od 50 dB do 68 dB, natomiast wartość równoważnego poziomu hałasu w porze nocy (L_{AeqN}) wynosi od 45 dB do 60 dB. Spełnienie powyższych wymogów, określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska nie gwarantuje stworzenia mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy podyktowane są realnymi możliwościami ograniczania hałasów komunikacyjnych.

Klimat akustyczny na omawianym terenie kształtowany jest przede wszystkim przez ruch samochodowy odbywający się drogami oraz pojazdami rolniczymi w okresie wykonywania prac. Podmioty te, będące źródłem generowanego hałasu charakteryzują się zmiennością w ciągu doby, a w przypadku pojazdów rolniczych – w ciągu roku. Powyższe natężenie hałasu nie jest uciążliwe, z tego powodu warunki akustyczne nie są określane mianem „złych” bądź „bardzo złych”.

3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

3.1. Cel opracowania projektu planu

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zadaniem miejscowego planu jest ustalenie przeznaczenia terenów, sposób ich zagospodarowania i zabudowy, z uwzględnieniem ładu przestrzennego oraz dostosowaniem struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przyrodniczych i przestrzennych tego terenu oraz otoczenia.

Przedmiotowy projekt planu sporządzany jest w związku z podjętą przez Radę Miejską Trzemeszna uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Celem opracowania planu jest zmiana układu komunikacyjnego, mającego na celu jego uproszczenie oraz poprawę funkcjonalności, co ma wpływ na zminimalizowanie transportochłonności przy kształtowaniu struktur przestrzennych. Propozycja zmiany układu komunikacyjnego ma również przyczynić się do ograniczenia powierzchni dróg. Jednocześnie, zaproponowany projekt planu ma w sposób efektywny oraz odpowiedzialny gospodarować obszarem objętym jego granicami, w oparciu o zasadę zrównoważonego rozwoju. W celu realizacji tego założenia, zmianie mają ulec również parametry zabudowy w stosunku do obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

3.2. Ustalenia projektu planu

Ustala się następujące przeznaczenie terenów:

- 1) tereny zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej, oznaczone na rysunku planu symbolami: **1ML, 2ML, 3ML**;
- 2) tereny dróg dojazdowych, oznaczone na rysunku planu symbolami: **1KDD i 2KDD**;
- 3) tereny komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczone na rysunku planu symbolami: **1KR, 2KR, 3KR, 4KR, 5KR**.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się:

- 1) nakaz sytuowania budynków z uwzględnieniem wyznaczonych na rysunku planu nieprzekraczalnych linii zabudowy, z wyłączeniem podziemnych części budynków;
- 2) dopuszczenie lokalizacji dojazdów, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;

- 3) dopuszczenie zastosowania ogrodzeń ażurowych;
- 4) zasady wydzielania nowych działek, ustalone w planie, nie dotyczą wydzielania działek pod obiekty infrastruktury technicznej, dojazdu i dojazdu i w celu regulacji granic między sąsiadującymi nieruchomościami;
- 5) zakaz sytuowania tymczasowych obiektów budowlanych i urządzeń niezwiązanych lub kolidujących z funkcją terenu, z wyłączeniem odstępstw dopuszczonych zapisami niniejszego planu.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu ustala się:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, w rozumieniu przepisów odrębnych;
- 2) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego;
- 3) nakaz ochrony zasobów wodnych zasilających Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP) nr 143 Subzbiornik Inowrocław – Gniezno, poprzez zagospodarowanie ścieków zgodnie z zapisami niniejszego planu, z zachowaniem przepisów odrębnych;
- 4) nakaz zapewnienia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenach ML jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej ustala się:

- 1) strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych nr AZP 49-36/184 i AZP 49-36/185, ujętych w gminnej ewidencji zabytków, w granicach których określa się nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) lokalizację stref ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych określonych w pkt 1 i zgodnie z rysunkiem planu.

W zakresie wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dopuszcza się wprowadzenie powierzchni biologicznie czynnej na wolnych od utwardzenia powierzchniach terenów dróg dojazdowych i terenów komunikacji drogowej wewnętrznej, z uwzględnieniem przebiegu projektowanych sieci infrastruktury technicznej.

Dla terenów zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej, oznaczonych na rysunku planu symbolami: **1ML**, **2ML**, **3ML** ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) na jednej działce dopuszczenie lokalizacji budynku lub budynków rekreacji indywidualnej, z uwzględnieniem pkt 2, o łącznej powierzchni zabudowy do 35 m²;
- 2) jako uzupełnienie zabudowy określonej w pkt 1 dopuszcza się lokalizację budynku lub budynków garażowo-gospodarczych;
- 3) realizację zabudowy w formie wolnostojącej;
- 4) wskaźnik intensywności zabudowy: od minimalnie 0,01 do maksymalnie 0,28;
- 5) nadziemną intensywność zabudowy: od minimalnie 0,01 do maksymalnie 0,28;
- 6) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki: 70%;
- 7) maksymalny udział powierzchni zabudowy: 14% powierzchni działki;
- 8) wysokość budynków rekreacji indywidualnej:
 - a) do 2 kondygnacji nadziemnych,
 - b) nie więcej niż 8,0 m;
- 9) wysokość budynków garażowo-gospodarczych:
 - a) 1 kondygnacja nadziemna,

- b) nie więcej niż 5,5 m;
- 10) wysokość budowli: nie więcej niż 3,0 m;
- 11) geometrię dachów: dachy płaskie o kącie nachylenia połaci dachu do 12° lub dachy strome dwu- lub wielospadowe, o kącie nachylenia połaci dachu od 35° – 45°;
- 12) nakaz zapewnienia wymaganych miejsc do parkowania na działce, w tym w budynku garażowo-gospodarczym, w ilości: nie mniej niż 1 miejsce do parkowania na jedną działkę, przy czym nakazuje się aby było to miejsce przeznaczone do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 13) minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek: 250 m².

Nie ustala się granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa.

W zakresie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości:

- 1) nie ustala się terenów do objęcia scaleniem i podziałem, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) ustala się szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości zgodnie z określonymi w planie minimalnymi powierzchniami działek budowlanych, przy czym:
 - a) szerokość frontu nowo wydzielanej działki nie może być mniejsza niż 12,0 m,
 - b) kąt położenia granic działek budowlanych w stosunku do pasa drogowego przyległych dróg ustala się w przedziale od 85° do 95°,
 - c) ustalenia w lit. a i b nie dotyczą działek budowlanych dla obiektów infrastruktury technicznej

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy ustala się:

- 1) nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu i zabudowie terenu ograniczeń wynikających z odległości technicznych od sieci infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) nakaz zachowania pasa technologicznego wolnego od zabudowy i nasadzeń zieleni wysokiej o szerokości 14,0 m, po 7,0 m po każdej ze stron od osi istniejącej elektroenergetycznej linii napowietrznej średniego napięcia 15 kV do czasu jej skablowania;
- 3) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących pogorszyć istniejące stosunki wodne na działkach sąsiednich;
- 4) nakaz zachowania ciągłości systemu melioracyjnego, z dopuszczeniem przebudowy i rozbudowy, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji ustala się:

- 1) nakaz zachowania ciągłości powiązań elementów pasa drogowego, w szczególności jezdni oraz chodników w granicach obszaru planu oraz z zewnętrznym układem komunikacyjnym;
- 2) tereny dróg dojazdowych, oznaczone symbolami 1KDD, 2KDD, o szerokościach zgodnie z rysunkiem planu,
- 3) tereny komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczone symbolami 1KR, 2KR, 3KR, 4KR, 5KR, o szerokościach zgodnie z rysunkiem planu,
- 4) obsługę komunikacyjną:
 - a) terenu 1ML z terenów komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczonych na rysunku planu symbolami 1KR, 2KR, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - b) terenu 2ML z terenów komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczonych na rysunku planu symbolami 1KR, 2KR, 3KR, zgodnie z przepisami odrębnymi,

- c) terenu 3ML terenów komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczonych na rysunku planu symbolami 4KR, 5KR, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) dopuszczenie robót budowlanych w zakresie sieci infrastruktury technicznej, w tym w szczególności: sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej, elektroenergetycznej i telekomunikacyjnej, w tym powiązanie planowanych sieci i obiektów infrastruktury technicznej z siecią istniejącą w obszarze objętym planem oraz na terenach przyległych;
- 2) zachowanie dostępu do sieci, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) nakaz zapewnienia przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożarów oraz dróg pożarowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) w zakresie zaopatrzenia w wodę: z sieci wodociągowej, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych;
- 5) zagospodarowanie i odprowadzanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi, z dopuszczeniem:
 - a) odprowadzania do sieci kanalizacji deszczowej,
 - b) lokalizacji urządzeń wodnych i innych obiektów służących retencjonowaniu wody na działce budowlanej,
 - c) stosowania rozwiązań opóźniających spływ powierzchniowych wód opadowych;
- 6) w zakresie odprowadzania ścieków bytowych:
 - a) docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej,
 - b) do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej do szczelnych zbiorników bezodpływowych, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych;
- 7) zasilanie w energię gazową z sieci gazowej lub zbiornikowych instalacji gazowych;
- 8) w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną:
 - a) z istniejącej i projektowanej sieci elektroenergetycznej lub z indywidualnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 10,
 - b) dopuszczenie skablowania istniejącej linii elektroenergetycznej;
- 9) w zakresie zaopatrzenia w ciepło: zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 10;
- 10) dopuszczenie zaopatrzenia w energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu, z wyłączeniem:
 - a) elektrowni wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji,
 - b) biogazowni;
- 11) postępowanie z odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi.

3.3. Powiązania z innymi dokumentami

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia planu w zakresie tekstowym i graficznym muszą być powiązane z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, który to dokument określa politykę przestrzenną gminy, w tym zasady zagospodarowania przestrzennego jej poszczególnych części. Miejscowy plan zostaje uchwalony po wcześniejszym stwierdzeniu jego zgodności ze Studium przez Radę Miejską.

W obowiązującym dokumencie Studium, zatwierdzonym uchwałą Nr VI/44/2015 Rady Miejskiej Trzemeszna z dnia 25 lutego 2015 r. ze zmianami, obszar objęty opracowaniem planu zlokalizowany jest w granicach terenu oznaczonego symbolem J2 – teren ten przewidziany jest pod funkcję wypoczynkową i upraw ogrodowo - działkowych oraz rolnych. Adaptacja funkcji. Utrzymanie istniejących

ogrodów działkowych. Tereny upraw rolnych bez prawa lokalizacji zaplecza mieszkalno - gospodarczego do czasu ustalenia faktycznej strefy uciążliwości oczyszczalni.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego

Na obszarze objętym opracowaniem obowiązują ustalenia uchwały Nr LXVIII/471/2022 Rady Miejskiej Trzemeszna z dnia 28 grudnia 2022 r., w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Trzemeszna (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 875 z 27 stycznia 2023 r.). Tereny objęte zmianą planu obecnie przeznaczone są jako tereny rekreacji indywidualnej oraz tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, tereny dróg wewnętrznych i tereny infrastruktury technicznej.

Ustalenia planu są również zgodne z działaniami sprecyzowanymi w Programie Ochrony Środowiska dla Gminy Trzemeszno na lata 2019-2022 z perspektywą do 2026 roku, w którym zawarto ustalenia polityki ekologicznej na szczeblu gminy.

Ponadto zapisy projektu planu wykazują powiązanie z ustaleniami Uchwały Nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia zmiany Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2019 r., poz. 4021), w której zawarto kierunki polityki przestrzennej na szczeblu województwa.

Plan przewiduje również zgodność z uchwałą Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 8807), zmienioną uchwałą nr XXXVI/700/21 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 29 listopada 2021 r.

3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

Na obszarze objętym opracowaniem obowiązują ustalenia uchwały Nr LXVIII/471/2022 Rady Miejskiej Trzemeszna z dnia 28 grudnia 2022 r., w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Trzemeszna (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 875 z 27 stycznia 2023 r.).

Celem opracowania planu jest uproszczenie i optymalizacja układu komunikacyjnego, co przyczyni się do zwiększenia jego funkcjonalności oraz ograniczenia negatywnego wpływu zjawiska transportochłonności w kształtowaniu struktur przestrzennych. Proponowane zmiany mają również na celu redukcję powierzchni przeznaczonej na drogi. Jednocześnie projekt planu zakłada efektywne i odpowiedzialne zagospodarowanie obszaru objętego jego granicami, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. W tym celu, zmianie mają ulec również parametry zabudowy względem dotychczasowego obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ponadto, tereny objęte granicami opracowania są wciąż użytkowane rolniczo, mimo przeznaczenia nadanego przez obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W wyniku obecnego użytkowania, mogą powstać znaczące zmiany w istniejącym stanie środowiska. Jednocześnie, prowadzenie działalności rolniczej może również przyczynić się do degradacji stanowisk archeologicznych znajdujących się na terenie objętym planem.

Uwzględniając położenie obszaru opracowania, gdzie nie występują tereny chronione, o których mowa w ustawie o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1478 ze zm.) należy stwierdzić, że intensyfikacja i koncentracja zabudowy jest pożądana i ekonomicznie uzasadniona, bowiem koncentracja zabudowy w granicach administracyjnych miasta przyczynić się może do ograniczenia rozlewania zabudowy na tereny cenne przyrodniczo lub na tereny cenne krajobrazowo. Jednocześnie, wszelkie zmiany związane z ograniczaniem powierzchni dróg umożliwiają racjonalne zagospodarowanie tego obszaru, co znacząco może przyczynić się do poprawy jego funkcjonalności. Dodatkowo, przyczyni się to do

ograniczenia emisji zanieczyszczeń, a także powstania możliwości korzystniejszego i bardziej ekologicznego zagospodarowania przestrzeni.

Zmiana planu poprawi dopasowanie do potrzeb i zamierzeń inwestycyjnych.

4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu

Ochrona środowiska związana jest z różnymi rodzajami ludzkiej aktywności i skupia się na takich zagadnieniach jak zanieczyszczenie powietrza, wód i gleb, gospodarce odpadami oraz takich zjawiskach jak utrata różnorodności biologicznej, wprowadzanie gatunków inwazyjnych czy genetycznie modyfikowanych.

Do istniejących problemów ochrony środowiska, istotnych z punktu widzenia projektu planu, należą:

- obniżanie się poziomu wód podziemnych wskutek zwiększania się powierzchni terenów utwardzonych,
- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych, co jest skutkiem intensywnego rozwoju zabudowy,
- przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerosanitarnych,
- niezadowalająca jakość wód JCWP, w granicach której znajduje się przedmiotowy obszar i konieczność osiągnięcia celów środowiskowych określonych dla JCWP,
- oddziaływanie na krajobraz poprzez presję przestrzenną związaną z powstawaniem nowej zabudowy,
- zwiększenie produkcji odpadów oraz zużycia energii,
- lokalizacja terenu w zasięgu występowania najkorzystniejszych struktur wodonośnych – GZWP nr 143 - Subzbiornik Inowrocław – Gniezno.

Należy podkreślić, że choć poprzez wzrost zabudowy wzrasta emisja zanieczyszczeń, to nowoczesne rozwiązania technologiczne i techniczne wpływają na ograniczenie wpływu substancji niepożądanych na środowisko (np. poprzez sieć kanalizacji czy odpowiednią gospodarkę odpadami). Jednocześnie, wzrost świadomości ekologicznej mieszkańców oraz postępujący recykling odpadów również w mniejszym stopniu ogranicza negatywne skutki wzrostu produkcji odpadów.

Na przedmiotowym terenie nie występują problemy ochrony środowiska dotyczące obszarów chronionych na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu

Do dokumentów rangi międzynarodowej ujmujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu miejscowego należą ratyfikowane przez Polskę konwencje międzynarodowe:

- Konwencja Genewska (1979) w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości mająca na celu ochronę człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza oraz dążenie do ograniczenia i stopniowego zmniejszania i zapobiegania zanieczyszczeniom powietrza, łącznie z transgranicznym zanieczyszczaniem powietrza na dalekie odległości,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Rio de Janeiro, 1992), której głównym celem jest zapobieganie dalszym zmianom klimatu globalnego, ze szczególnym uwzględnieniem długoterminowego jego ocieplania na skutek wzrostu stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze oraz Protokół z Kioto (1998) stanowiący uzupełnienie Konwencji klimatycznej,
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus

dnia 25 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 78 poz. 706), której podstawowym celem jest ochrona prawa każdej osoby do życia w środowisku odpowiednim dla jej zdrowia. Dla osiągnięcia celu w Konwencji określono działania w trzech obszarach dotyczących: zapewnienia społeczeństwu przez władze publiczne dostępu do informacji dotyczących środowiska, ułatwienia udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji mających wpływ na środowisko, rozszerzenia warunków dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska,

- Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji w 2000 roku ma na celu ochronę różnorodności krajobrazów europejskich, zarówno naturalnych jak i kulturowych, a także racjonalne zagospodarowanie i planowanie krajobrazu.

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia. Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Do dokumentów ustanowionych na szczeblu wspólnotowym, formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia omawianego projektu planu, zaliczyć można:

- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, której celem jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko,
- Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG), nakładającą na Państwa Członkowskie wymóg wyposażenia aglomeracji w systemy zbierania ścieków komunalnych, (w projekcie planu ustalono obowiązek odprowadzania ścieków bytowych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, a do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej – do szczelnych zbiorników bezodpływowych, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych),
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, której celem jest ustalenie ram dla ochrony śródładowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych (w projekcie planu ustalono nakaz ochrony zasobów wodnych zasilających Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP) nr 143 Subzbiornik Inowrocław – Gniezno, poprzez zagospodarowanie ścieków zgodnie z zapisami niniejszego planu, z zachowaniem przepisów odrębnych),
- Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, która ustanawia szczególne środki, określone w art. 17 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE, w celu zapobiegania i ochrony przed zanieczyszczeniem wód podziemnych, (w projekcie planu ustala się konieczność zaopatrzenia w wodę z istniejącej lub projektowanej sieci wodociągowej, a w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, z dopuszczeniem przepompowni i zbiorników retencyjnych, a także z możliwością ich zagospodarowania na terenie),

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, która ma na celu m.in. utrzymanie jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawę w pozostałych przypadkach (w planie ustalono parametry zabudowy: takie, jak wysokość zabudowy, wielkość powierzchni biologicznie czynnej, wielkość powierzchni zabudowanej, intensywność zabudowy co przełoży się na krajobraz gminy. W projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania krajobrazu oraz ładu przestrzennego.).

Projekt planu respektuje zasady ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów określających zasady ochrony środowiska i przyrody.

W odniesieniu do ustanowionego w Konwencji Genewskiej i Dyrektywie UE z dnia 21 maja 2008 r. celu ochrony człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza, w projekcie planu ustala się w zakresie zaopatrzenia w ciepło: zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw z dopuszczeniem zaopatrzenia w energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu, z wyłączeniem: a) elektrowni wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji, b) biogazowni.

W myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej, której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie, opartej na wymianie doświadczeń, specjalistów i tworzeniu dobrej praktyki krajobrazowej, krajobraz jest ważnym elementem życia ludzi zamieszkujących w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również odznaczających się wyjątkowym pięknem. Ustalenia Konwencji wskazują na konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych.

Respektując zapisy Konwencji Krajobrazowej w projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania krajobrazu oraz ładu przestrzennego. W projekcie wyznacza się obszary, w granicach których możliwe jest sytuowanie zabudowy z uwzględnieniem nieprzekraczalnych linii zabudowy. Ustala się również maksymalne wielkości poszczególnych parametrów zabudowy, w tym: wskaźnik intensywności zabudowy, wysokość budynków i geometrię dachów. Ustalono również nakaz zachowania ciągłości powiązań elementów pasa drogowego, w szczególności jezdni i chodników z zewnętrznym układem komunikacyjnym. Przyjęte ustalenia są wynikiem przyjętego założenia projektowego, mającego na celu rozwój zabudowy zgodnie z uwarunkowaniami przestrzennymi, architektonicznymi, społecznymi i przyrodniczymi.

W odniesieniu do ustanowionego w Konwencji Maltańskiej celu ochrony dziedzictwa archeologicznego w projekcie planu w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej ustala się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych nr AZP 49-36/184 i AZP 49-36/185 ujętych w gminnej ewidencji zabytków, w granicach których określa się nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym zostały przeniesione do krajowych i lokalnych dokumentów i na ich podstawie są realizowane. Odpowiednie odniesienia są obecne są ustawodawstwie krajowym. Zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, polityka ochrony środowiska jest prowadzona na podstawie strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2024 r. poz. 324 ze zm.). Polityka ochrony środowiska jest prowadzona również za pomocą wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony

środowiska. Istotne z punktu widzenia opracowywanego dokumentu są: „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” i „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”.

„Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”

Istotnym dokumentem na poziomie krajowym, dotyczącym ochrony wód jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu 29 gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 355), w którym zapisano cele środowiskowe dla poszczególnych jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) i podziemnych (JCWPd).

Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest w granicach JCWP „Panna” (RW600025188299), w granicach (JCWP LW) „Popielewskie” (LW10429) w granicach GZWP nr 143 Subzbiornik Inowrocław – Gniezno oraz w obrębie JCWPd nr 43 o kodzie GW600043.

W „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 355) zostały określone cele środowiskowe dla stanu jakościowego oraz stanu ilościowego, polegające na osiągnięciu dobrego stanu chemicznego i dobrego stanu ilościowego. Status JCWP „Panna” (RW6000181882699), - został określony jako: naturalna część wód, a jej ogólny stan określono jako zły. Jednakże, osiągnięcie celów zapisanych w „Planie” jest niezagrażone. W przypadku JCWP LW „Popielewskie” (LW10429) status został określony jako silnie zmieniona część wód, a jej stan ogólny określono jako zły. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego dla tej części wód jest zagrożona. Głównym źródłem presji torficznej jest rolnictwo oraz depozycja, a także odpływ miejski. Do głównego źródła presji chemicznej należy rozwój obszarów zurbanizowanych, tj. transport, turystyka oraz odpływ miejski.

W celu przeciwdziałania nieosiągnięciu celów środowiskowych w projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zaopatrzenia w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych. W zakresie odprowadzania ścieków bytowych ustalono: odprowadzenia ścieków a) docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, b) do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej do szczelnych zbiorników bezodpływowych, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych. Dodatkowo, w zakresie zagospodarowania i odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustalono: zgodnie z przepisami odrębnymi, z dopuszczeniem: a) odprowadzania do sieci kanalizacji deszczowej, b) lokalizacji urządzeń wodnych i innych obiektów służących retencjonowaniu wody na działce budowlanej, c) stosowania rozwiązań opóźniających spływ powierzchniowych wód opadowych.

„Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”

Projekt miejscowego planu uwzględnia działania naprawcze zawarte w „Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”, przyjętym uchwałą nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z dnia 20 lipca 2020 r., poz. 5954). Do działań naprawczych w skali lokalnej zawartych w „Programie” należą:

1. W zakresie ograniczania emisji powierzchniowej (niskiej, rozproszonej emisji komunalno- bytowej i technologicznej) – przedsięwzięcia energetyczne, jednostki samorządu terytorialnego, mieszkańcy:

- nawiązanie współpracy przez samorządy z dostawcami ciepła sieciowego, paliw gazowych,
- rozbudowa centralnych systemów zaopatrywania w energię ciepłą,
- rozbudowa sieci gazowych,
- zmiana (jeżeli jest stosowane) paliwa stałego na inne o mniejszej zawartości popiołu lub zastosowanie gazu, energii elektrycznej, względnie indywidualnych źródeł energii odnawialnej,
- ograniczanie emisji z niskich rozproszonych źródeł technologicznych,
- zmiana technologii i surowców stosowanych w rzemiośle, usługach i drobnej wytwórczości wpływająca

- na ograniczanie emisji pyłów zawieszonych, w tym zakaz spalania węgla brunatnego,
 - regularne czyszczenie kominów przy spalaniu paliw stałych.
2. W zakresie ograniczania emisji liniowej (komunikacyjnej) – jednostki samorządu terytorialnego, zarządcy dróg:
- kontynuacja modernizacji lub wymiany taboru komunikacji miejskiej/gminnej, ze szczególnym uwzględnieniem korelacji ekonomiczno-ekologicznej, tzn. współmierność zaangażowanych środków finansowych do spodziewanych efektów ekologicznych,
 - dążenie do wprowadzenia nowych niskoemisyjnych paliw i technologii, szczególnie w systemie transportu publicznego i służb miejskich/gminnych,
 - szkolenia dla prowadzących pojazdy dot. takiego użytkowania pojazdów i sposobu jazdy, aby ograniczać emisję zanieczyszczeń,
 - podejmowanie działań mających na celu stosowanie zachęt do wymiany pojazdów na bardziej przyjazne środowisku (np. uprzywilejowane miejsca parkingowe),
 - kanalizowanie ruchu tranzytowego z ominięciem centralnych części miast i stref zamieszkania,
 - tworzenie stref ograniczonego ruchu i stref uspokojonego ruchu,
 - rozwój i zwiększanie efektywności systemu transportu publicznego,
 - polityka cenowa opłat za przejazdy i zsynchronizowanie rozkładów jazdy transportu zbiorowego zachęcające do korzystania z systemu transportu zbiorowego,
 - rozwój systemu tras rowerowych i infrastruktury rowerowej,
 - rozwój i modernizacja systemu płatnego parkowania w centrach miast,
 - priorytet dla ruchu pieszego, ruchu rowerowego i transportu zbiorowego w centrach miast,
 - tworzenie buspasów oraz wydzielanie przejazdów dla autobusów,
 - budowa systemu parkingów P&R oraz parkingów buforowych wraz z systemem informacji o zajętości miejsc postojowych,
 - wspieranie rozwiązań proekologicznych w zakresie transportu (np. wspieranie stacji ładowania pojazdów elektrycznych).
3. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – energetyczne spalanie paliw – przedsiębiorstwa energetyczne:
- zakaz stosowania węgla brunatnego,
 - ograniczenie emisji pyłu i benzo(a)pirenu w pyle poprzez optymalne sterowanie procesem spalania i podnoszenie sprawności procesu produkcji energii,
 - zmiana paliwa na inne, o mniejszej zawartości zanieczyszczeń,
 - stosowanie wysokoefektywnych technik ochrony powietrza gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza,
 - stosowanie odnawialnych źródeł energii,
 - zmniejszenie strat przesyłu energii.
4. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – źródła technologiczne – zakłady przemysłowe:
- stosowanie wysokoefektywnych technik ochrony atmosfery gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza,
 - optymalizacja procesów produkcji w celu ograniczenia emisji substancji do powietrza,
 - zmiana technologii produkcji prowadząca do zmniejszenia emisji pyłów, stopniowe wprowadzanie BAT,
 - stopniowe dostosowywanie instalacji do wymogów emisyjnych zawartych w Dyrektywie 2010/75/UE (IED) i zatwierdzonych konkluzji dla poszczególnych gałęzi przemysłu,
 - podejmowanie działań ograniczających do minimum ryzyko wystąpienia awarii urządzeń ochrony atmosfery (ze szczególnym uwzględnieniem dużych obiektów przemysłowych), a także ich skutków poprzez utrzymywanie urządzeń w dobrym stanie technicznym.

5. W zakresie planowania działań i planowania przestrzennego – jednostki samorządu terytorialnego:

- uwzględnianie w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego sposobów zabudowy i zagospodarowania terenu umożliwiających ograniczenie emisji pyłów poprzez działania polegające na: ustalaniu minimalnego współczynnika zieleni na poziomie przynajmniej 20% w obrębie zabudowy mieszkaniowej i usługowej; wprowadzaniu zieleni ochronnej i urządzonej oraz niekubaturowe zagospodarowanie przestrzeni publicznych miast (place, skwery), tworzenie tzw. zielonej infrastruktury; tworzenie „zielonych” miejsc wypoczynku dla dzieci i osób starszych; zachowaniu istniejących terenów zieleni i wolnych od zabudowy celem lepszego przewietrzania miast,
- ustalaniu sposobu zaopatrzenia w ciepło z zaleceniem instalowania ogrzewania niskoemisyjnego w nowo planowanej zabudowie,
- zalecanie podłączania nowych obiektów do sieci ciepłowniczej w rejonach objętych centralnym systemem ciepłowniczym,
- modernizowaniu układu komunikacyjnego celem przeniesienia ruchu poza ścisłe centra miast,
- reorganizacji układu komunikacyjnego oraz wprowadzeniu stref ograniczających ruch samochodowy w ścisłych centrach miast,
- zapewnieniu obsługi transportem zbiorowym na etapie tworzenia planów miejscowych i wydawania decyzji o warunkach zabudowy w miastach,
- w decyzjach środowiskowych dla budowy i przebudowy dróg:
- wskazanie stosowania wzdłuż ciągów komunikacyjnych pasów zieleni w pasach drogowych (z roślin o dużych zdolnościach fitoremediacyjnych) oraz późniejszego dbania o ich dobry stan jakościowy),
- wskazanie stosowania ekranów akustycznych pochłaniających typu „zielona ściana” zamiast najczęściej stosowanych ekranów odbijających,
- planowanie rozbudowy miast w sposób zapobiegający zbytniemu „rozlewaniu się miast”.

6. Uwzględnianie przez podmioty podlegające ustawie o zamówieniach publicznych:

- kryteriów efektywności energetycznej w definiowaniu wymagań dotyczących zakupów produktów (np. klasa efektywności energetycznej, niskie zużycie paliwa, itp.),
- kryteriów efektywności energetycznej w ramach zakupów usług (np. stosowania zabezpieczeń przed pyleniem w czasie robót budowlanych, segregacji odpadów itp.).

7. Działania kontrolne prowadzone przez uprawnione jednostki:

- wzmocnienie kontroli na stacjach diagnostycznych pojazdów;
- wzmocnienie kontroli gospodarstw domowych; obiektów sektora handlu i usług oraz małych przedsiębiorstw w zakresie przestrzegania zakazu spalania odpadów;
- wzmocnienie kontroli zakładów przemysłowych na terenie miasta emitujących zanieczyszczenia do powietrza;
- wzmocnienie kontroli przestrzegania zakazu spalania odpadów zielonych;
- kontrole czystości kół w pojazdach wyjeżdżających z placów budów;
- kontrole czystości ulic przy wyjazdach z placów budów;
- kontrole zabezpieczeń przeciwko pyleniu i roznoszeniu odpadów (np. styropianu) z terenu inwestycji budowlanych oraz w trakcie przewożenia materiałów sypkich.

Odnosząc się do ww. działań naprawczych, w projekcie planu ustala się zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ponadto zapisy planu dopuszczają zaopatrzenie w energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu, z wyłączeniem: a) elektrowni wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji,

b) biogazowni. Należy się jednak spodziewać, że na przedmiotowym terenie zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej mogłoby ewentualnie nastąpić dopiero po zmianie technologicznej i po zrealizowaniu zaopatrzenia w ciepło terenów bardziej zurbanizowanych.

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko, w tym:

6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi na terenach przeznaczonych pod zabudowę będzie miało charakter stały, długoterminowy i związane będzie z realizacją inwestycji związanych z wprowadzeniem zabudowy rekreacji indywidualnej wraz z infrastrukturą towarzyszącą. Zakres dopuszczonych zmian w środowisku nie jest jednak znaczny – bowiem wielkość budynków rekreacji indywidualnej lub budynków gospodarczo-garażowych została ograniczona do łącznie 35 m², a ponadto tereny zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej w projekcie planu nie mają charakteru uciążliwego dla środowiska czy też dla powierzchni ziemi. Również nie zakłada się, aby ewentualna budowa dróg dojazdowych do poszczególnych obiektów stanowiła znaczącą uciążliwość dla środowiska naturalnego. Warto podkreślić, że projekt planu zakłada ograniczenie powierzchni dróg w obrębie opracowania. Zatem, zakres ewentualnego uszczelnienia zapewne nie będzie znaczący. Przy czym przez uciążliwy charakter dla środowiska rozumie się przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, w rozumieniu przepisów odrębnych. Projekt planu wyklucza możliwość realizacji tego rodzaju przedsięwzięć (z wyłączeniem inwestycji celu publicznego).

Zmiany w ukształtowaniu terenu oraz strukturze gruntu wystąpią również w przypadku realizacji dopuszczonych w projekcie planu robót budowlanych w zakresie sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Na skutek ich przeprowadzenia mogą nastąpić zmiany we właściwościach fizycznych i chemicznych podłoża, jak również przekształcenie powierzchni ziemi o charakterze lokalnym i krótkoterminowym, związane z wykonaniem wykopów.

Z punktu widzenia konieczności minimalizowania trwałych zmian w środowisku przyrodniczym istotne są ustalenia planu dotyczące między innymi: maksymalnego udziału powierzchni zabudowy, wskaźników intensywności zabudowy, czy ustalenia związane z minimalnym udziałem powierzchni biologicznie czynnej. Zaleca się w miarę możliwości zastosowanie nawierzchni miejsc parkingowych z elementów ażurowych lub w formie nawierzchni trawiastej lub innych nawierzchni przepuszczających wodę w celu ograniczenia do minimum uszczelnienia terenu.

W celu ograniczenia do minimum uszczelnienie terenu, ustala się:

- nakaz powiązania sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynnego – 70% powierzchni terenu.

W związku z powyższym część obszaru objętego planem pozostanie niezabudowana, a co za tym idzie powierzchnia ziemi na tych terenach nie ulegnie znaczącemu przekształceniu.

Zgodnie z mapą ewidencyjną przedmiotowe działki stanowią grunty orne - RIIIa, RIIIb.

Według przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych ochrona gruntów rolnych polega na ograniczaniu przeznaczania ich na cele nierolnicze. Jednakże z uwagi położenie przedmiotowego terenu w granicach administracyjnych miasta Trzemeszno nie będzie konieczności uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze. Zgodnie z art. 10a ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych ograniczanie przeznaczania gruntów na cele nierolnicze nie dotyczy gruntów rolnych położonych w granicach administracyjnych miast.

Potencjalnym zagrożeniem dla powierzchni ziemi jest ewentualne, niewłaściwe gromadzenie odpadów stałych do czasu ich odbioru i wywieżenia na składowisko. W projekcie planu ustala się postępowanie z odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi tj. zgodnie z przepisami regulaminu utrzymania czystości

i porządku na terenie Gminy Trzemeszno oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, które zapewniają ochronę powierzchni ziemi przed skażeniem. Jednocześnie, wprowadzono zakaz prowadzenia działalności polegającej na odzysku i unieszkodliwianiu opadów w tym ich składowaniu, przeładunku oraz na zbieraniu odpadów.

Podsumowując, zakłada się, że na skutek realizacji ustaleń projektu planu, w obrębie terenów przeznaczonych pod lokalizację nowej zabudowy, wystąpią niekorzystne oddziaływania na powierzchnię ziemi i warunki gruntowe. Jednakże z uwagi na wprowadzone do projektu planu zapisy, określające parametry i wskaźniki kształtowania przyszłych inwestycji oraz zasady ochrony środowiska, wpływ ten zostanie zminimalizowany.

6.2. Oddziaływanie na krajobraz

W myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98), której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie, opartej na wymianie doświadczeń, specjalistów i tworzeniu dobrej praktyki krajobrazowej, krajobraz jest ważnym elementem życia ludzi zamieszkujących w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również odznaczających się wyjątkowym pięknem. Ustalenia Konwencji wskazują na konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. W celu realizacji zapisów Konwencji podejmuje się działania zmierzające m.in. do:

- prawnego uznania krajobrazów jako istotnego komponentu otoczenia ludzi,
- ustanowienia procedur udziału społeczeństwa w procesach planowania i zarządzania krajobrazem,
- uwzględniania kwestii krajobrazowych we wszelkich działaniach związanych z zarządzaniem przestrzenią.

Obszar objęty projektem planu położony jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2024 poz. 1478 ze zm.).

W projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony krajobrazu oraz ład przestrzennego, a także zasad ich kształtowania. Wyznaczono obszary, w granicach których możliwe jest sytuowanie budynków oraz zakazano sytuowania tymczasowych obiektów budowlanych i urządzeń niezwiązanych lub kolidujących z funkcją terenu. Ustalono również zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, które również wpływają na ochronę krajobrazu.

Respektując zapisy Konwencji w projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania krajobrazu oraz ład przestrzennego. Projekt wskazuje tereny przeznaczone pod zabudowę, jak również tereny wyłączone z zabudowy, wyznacza obszary, w granicach których możliwe jest sytuowanie budynków, określa maksymalne wielkości poszczególnych parametrów zabudowy. Projekt planu jednocześnie, zakazuje sytuowania tymczasowych obiektów budowlanych i urządzeń niezwiązanych lub kolidujących z funkcją terenu. Przyjęte regulacje są wynikiem przyjętego założenia projektowego, mającego na celu spójne zagospodarowanie terenu w powiązaniu z istniejącą zabudową oraz uwarunkowaniami przyrodniczymi, w tym obecnym ukształtowaniem terenu, zielenią oraz wodami powierzchniowymi.

Z uwagi na przyjętą w Studium politykę przestrzenną tereny przeznaczone pod teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej. Prognozuje się, że na obszarze objętym planem nastąpi trwale przekształcenie krajobrazu związane z nową zabudową. Jednocześnie, na wizualny odbiór przestrzeni wpłynęły nowoprojektowany układ komunikacyjny. Wprowadzone zmiany na przedmiotowym terenie wpłyną na zmiany wizualne przedmiotowego terenu, jednak zmiany te nie będą znaczące.

Odbiór wizualny przestrzeni będzie miał charakter subiektywny i będzie zależny od zastosowanych form architektonicznych. Mając na uwadze, iż omawiany teren znajduje się w granicach administracyjnych miasta i stanowić będzie nawiązanie do funkcji rekreacyjnej znajdującej się w najbliższym sąsiedztwie (lokalizacja obok terenu ogródków działkowych), to stwierdza się, że projekt planu pozwoli na uzupełnienie przestrzeni w nawiązaniu do istniejącej tkanki zabudowy. Planowane tereny rekreacji indywidualnej nie będą się różniły sposobem zainwestowania od istniejących terenów ogródków działkowych.

Projekt planu formułując parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu zapewnia ochronę i właściwe kształtowanie krajobrazu, tym samym przyczynia się do realizacji zapisów wspomnianej wyżej Europejskiej Konwencji Krajobrazowej. Pozytywnie na walory krajobrazowe wpłyną zapisy planu w zakresie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, w tym nakaz lokalizacji zabudowy w obszarze ograniczonym przez ustalone nieprzekraczalne linie zabudowy, określenie maksymalnych wysokości zabudowy, a także określenie możliwych do stosowania rodzajów pokryć dachowych budynków.

W obrębie terenów przeznaczonych pod zabudowę ustala się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej.

6.3. Oddziaływanie na powietrze

Na etapie realizacji dopuszczonych w projekcie planu inwestycji wpływ na stan czystości powietrza na przedmiotowym terenie będzie wywierać emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, o charakterze niezorganizowanym, związana z robotami budowlanymi. Zagrożeniem jakości powietrza będą prace przy użyciu specjalistycznego sprzętu budowlanego, transport i przeładunek materiałów budowlanych. Wpływ na skalę emisji będą miały warunki atmosferyczne, takie jak: wilgotność powietrza, częstota, wielkość i rodzaj, temperatura powietrza, siła i częstota występowania wiatrów. Wyżej wymienione oddziaływania będą miały charakter krótkoterminowy i wystąpią jedynie w fazie realizacji inwestycji.

Lokalizacja nowej zabudowy wiązać się będzie z powstaniem źródeł emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, obejmujących instalacje grzewcze, z których emitowane są zanieczyszczenia powstające na skutek spalania paliw (SO_2 , NO_2 , CO , CO_2 , pyły). W celu zminimalizowania negatywnego wpływu planowanych przedsięwzięć, w projekcie planu ustala się w zakresie zaopatrzenia w ciepło: z sieci ciepłowniczej lub z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 10, tj. dopuszczenie zaopatrzenia w energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu, z wyłączeniem: a) elektrowni wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji, b) biogazowni.

Wpływ na stan czystości powietrza na przedmiotowym terenie będzie również wywierać emisja spalin z pojazdów poruszających się istniejącymi i projektowanymi drogami. Przewiduje się, że w związku z powstaniem nowego zainwestowania ruchu samochodowego na istniejących drogach ulegnie niewielkiemu zwiększeniu, zatem nieznacznemu pogorszeniu może ulec stan zanieczyszczenia powietrza związkami pochodzącymi ze spalania paliw napędowych. Podstawowymi zanieczyszczeniami charakterystycznymi dla komunikacji samochodowej są: tlenki azotu (NO_x), powstające podczas spalania paliw w silnikach, związki ołowiu powstające podczas spalania benzyn etylizowanych, tlenki siarki (SO_x), z przewagą dwutlenku siarki (SO_2), powstające podczas spalania oleju napędowego oraz węglowodory związane z pracą silników wykorzystujących jako paliwo gaz LPG. Na ilość emitowanych przez pojazdy zanieczyszczeń mają wpływ takie czynniki, jak: rodzaj spalanego paliwa, rozwiązania konstrukcyjne silnika i układu paliwowego, pojemność silnika, moc i związane z nimi zużycie paliwa, konstrukcja układu wydechowego (katalizator), stan techniczny silnika i innych podzespołów, prędkość jazdy, technika jazdy, płynność jazdy. Wpływ na skalę emisji będą miały również aktualne warunki atmosferyczne. W związku z dużą ilością zmiennych dokładne oszacowanie ilości wprowadzanych do

powietrza substancji nie jest możliwe. Jednakże, projekt planu zakłada utworzenie takiego układu komunikacyjnego, których w znaczący sposób będzie wpływał na usprawnienie ruchu samochodowego, wpływając tym samym w pozytywny sposób na jego funkcjonalność. Jednocześnie, powierzchnia dróg w stosunku do obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie mniejsza, co w pewnym stopniu ograniczy negatywne czynniki związane z ruchem samochodowym.

Nie zmienia to faktu, że oddziaływanie na powietrze będzie miało charakter bezpośredni, długoterminowy i zmienny w ciągu doby w przypadku ruchu komunikacyjnego, natomiast w odniesieniu do emisji z urządzeń grzewczych – charakter sezonowy.

Najbardziej wysunięta na zachód część omawianego obszaru znajduje się w odległości ok. 100 m od oczyszczalni ścieków. W związku z tym, istnieje prawdopodobieństwo, że wpływ oczyszczalni ścieków będzie miał znaczenie dla osób przebywających na terenie objętym opracowaniem. Przyjmuje się jednak, że wpływ oczyszczalni ścieków na zdrowie ludzi przebywających w jej pobliżu nie będzie miał decydującego znaczenia. Zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że tereny wskazane pod zabudowę letniskową lub rekreację indywidualną będą służyć wypoczynkowi sezonowemu.

Prawidłowo funkcjonujące oczyszczalnie ścieków mają na celu zarówno usunięcie zanieczyszczeń chemicznych i fizycznych zawartych w ściekach, wyeliminowanie drobnoustrojów, w tym form patogennych, jak i ograniczenie potencjalnej emisji drobnoustrojów do otaczającego środowiska zewnętrznego. Z tego względu, że liczebność drobnoustrojów w oczyszczonych ściekach może być niekiedy dość wysoka, należy rozważać możliwość wprowadzenia dodatkowego procesu – dezynfekcji ścieków odpływających z oczyszczalni, która przyczyni się do skutecznego zabicia większości patogenów i poprawy stanu sanitarnego odbiornika, którym jest najczęściej rzeka lub ciek dopływający do rzeki. Ponadto należy stwierdzić, iż pod względem akustycznym hałas pochodzący z oczyszczalni ścieków może być zaledwie minimalnie odczuwalny w porze nocnej, jedynie w bliskim otoczeniu terenu oczyszczalni. Oczyszczalnia ścieków powinna generowane uciążliwości ograniczać wyłącznie do granic terenu, na którym jest zlokalizowana np. poprzez lokalizowanie urządzeń tworzących hałas wewnątrz budynków oraz w częściach znajdujących się pod powierzchnią ziemi. W odniesieniu do generowanych zanieczyszczeń powietrza oczyszczalnia powinna stosować wszelkie technologie oczyszczania ścieków i unieszkodliwiania osadów bazująca na procesach tlenowych.

Zakłada się, iż w celu zmniejszenia uciążliwości istniejącej oczyszczalni ścieków na otoczenie dookoła jej terenu winien powstać pas zieleni izolacyjnej ograniczający jej uciążliwość na otoczenie. Powstanie takiego pasa przyczyni się zwłaszcza do redukcji uciążliwości wodorowej pomiędzy istniejącą oczyszczalnią, a jej najbliższym otoczeniem. W tym zakresie warto wskazać, że pomiędzy Fosą Trzemeszańską, a zachodnią granicą terenu opracowania MPZP znajduje się wolny pas terenu, odpowiedni dla wprowadzenia stosownej zieleni izolacyjnej. Teren ten, jednakże znajduje się poza obszarem opracowania planu, w związku z czym brak jest możliwości wprowadzenia stosownych zapisów w przedmiotowym planie w tym zakresie.

Przewiduje się także, że ewentualne zadrzewienia i zakrzewienia przyczynią się do zmniejszenia uciążliwości z obszarów sąsiednich.

6.4. Oddziaływanie na klimat

Opracowane inwestycje w obszarze objętym planem spowodują niewielkie zmiany w lokalnym klimacie, w szczególności w zakresie temperatury i wilgotności powietrza. Wynika to z częściowej redukcji powierzchni biologicznie czynnej oraz zwiększenia udziału powierzchni utwardzonych. Oddziaływanie to będzie jednak ograniczone do terenów podlegających przekształceniu i nie wpłynie znacząco na klimat w szerszej skali.

W celu ograniczenia oddziaływania tych zmian, w planie określono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki, co ma na celu utrzymanie równowagi mikroklimatycznej. Dodatkowo, przewiduje się zagospodarowanie zielenią wszystkich terenów dróg nieobjętych utwardzeniem, z uwzględnieniem przebiegu sieci infrastruktury technicznej. Roślinność

towarzysząca zabudowie odegra istotną rolę w oczyszczaniu powietrza z pyłów i kurzu poprzez ich osadzanie na liściach oraz wytwarzanie tlenu.

Zgodnie ze „Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”, wykonanym przez Ministerstwo Środowiska, sektor budownictwa jest szczególnie podatny na zmienne warunki klimatyczne, zwłaszcza silne wiatry i intensywne opady. Czynniki te powinny być uwzględnione na etapie projektowania konstrukcji oraz lokalizacji budynków. Szczególną uwagę należy zwrócić na sprawność systemów kanalizacyjnych w kontekście intensywnych opadów oraz ryzyko osuwisk skarp. Prognozy wskazują na wzrost częstotliwości ekstremalnych zjawisk pogodowych, takich jak trąby powietrzne czy huragany, choć trudno jednoznacznie określić obszary najbardziej narażone. Zmiany klimatyczne mogą także wpływać na procesy budowlane oraz trwałość materiałów, co wymaga dostosowania technologii i metod realizacji inwestycji.

6.5. Oddziaływanie na wody

W projekcie planu ustalono zaopatrzenie w wodę z istniejącej sieci lub projektowanej sieci wodociągowej oraz w zakresie odprowadzania ścieków bytowych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, a tymczasowo, do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej, do szczelnych zbiorników bezodpływowych, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych. Ustalono w zakresie zagospodarowania i odprowadzania wód opadowych i roztopowych: zgodnie z przepisami odrębnymi, z dopuszczeniem: a) odprowadzania do sieci kanalizacji deszczowej, b) lokalizacji urządzeń wodnych i innych obiektów służących retencjonowaniu wody na działce budowlanej, c) stosowania rozwiązań opóźniających spływ powierzchniowych wód opadowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, na przedmiotowym terenie nie będzie możliwości prowadzenia nieodpowiedniej gospodarki wodno-ściekowej.

Przewiduje się, że

Zgodnie z §26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225), działka budowlana przewidziana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi powinna mieć zapewnioną możliwość przyłączenia uzbrojenia działki lub bezpośrednio budynku do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, elektroenergetycznej i ciepłowniczej oraz z ust. 3 rozporządzenia, w razie braku warunków przyłączenia sieci wodociągowej i kanalizacyjnej działka, o której mowa w ust. 1, może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zapewnienia możliwości korzystania z indywidualnego ujęcia wody, a także zastosowania zbiornika bezodpływowego, jeżeli ich ilość nie przekracza 5 m³ na dobę. Jeżeli ilość ścieków jest większa od 5 m³, to ich gromadzenie wymaga pozytywnej opinii właściwego terenowo inspektora ochrony środowiska. Zgodnie z § 8 ww. rozporządzenia przez budynki niskie rozumie się budynki o wysokości do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie. Dopuszczona projektem planu zabudowa ma mieć wysokość nie większą niż 8,0m a w przypadku wysokości budynków garażowo-gospodarczych nie więcej niż 5.5 m.

Należy zwrócić także uwagę, że podstawowym zagrożeniem dla trofii wód jeziora Popielewskiego, które dotyczy znacznej części jego zlewni bezpośredniej, jest rolnictwo. To ono generuje istotne ilości biogenów, które lokowane są na tym terenie w wyniku stosowania nawozów, a także środków ochrony roślin. Są to ilości znacząco przewyższające ilości biogenów kumulowane w obszarach zabudowy jednorodzinnej, gdzie wprowadza się trwałą zieleń o charakterze przydomowym (np. drzewa i krzewy), często w pasach, które same w sobie mogą stanowić strefę buforową/filtracyjną, nie mówiąc już o funkcjach biocenotycznych (siedliska zwierząt, które na polach nie mogły by występować). O ile amatorskie podejście do utrzymania zieleni przydomowej nie wymaga stosowania wyrafinowanych metod i dużych nakładów, to w przypadku najmniej wymagającego zboża, czyli żyta, przewidywana

dawka czystego azotu na 1 ha 50-90 do 130 kg, zależnie od właściwości gleby. Jednocześnie obowiązujące normy dopuszczają do nawożenia w dawce do 170 kg N/ha/rok. W tym kontekście wariant zmiany pola ornego na teren z zabudową lotniskową lub rekreacji indywidualnej wydaje się być bardziej korzystny dla ochrony wód jeziora. Jeśli założyć, że jezioro nadal jest w stanie odbiegającym od oczekiwanego, to zapewne na skutek różnych czynników już obecnie występujących. Nie ma przesłanek, aby wskazać, że zmiana pola ornego na zabudowę lotniskową lub rekreacji indywidualnej będzie gorsza od oddziaływania pierwotnego (pole), możliwe, że będzie odwrotnie. Wskazano już na podstawowe zabezpieczenia, jak szczelne zbiorniki na ścieki bytowe, których ewentualne uszkodzenie o ile w ogóle mogłoby mieć miejsce, to i tak będzie miało lokalny skutek (na tyle lokalny, że nie będzie powodować zanieczyszczeń w wodach jeziora Popielewskiego).

Czynnikiem wpływającym negatywnie na stan ilościowy wód podziemnych będzie uszczelnienie gruntu poprzez zabudowę oraz towarzyszące jej powierzchnie utwardzone, co spowoduje pozbawienie go naturalnych zdolności filtracyjnych i ograniczenie spływu wód opadowych i roztopowych. Stabilizującą na poziom wód gruntowych wpłynie określenie minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej.

W celu zminimalizowania ryzyka wystąpienia potencjalnego zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego w fazie realizacji inwestycji wykonawca powinien odpowiednio uniemożliwić możliwość odprowadzania ścieków do gruntu i wód gruntowych. Miejsce składowania materiałów budowlanych należy odpowiednio uszczelnić i zabezpieczyć za pomocą geosyntetyków, natomiast materiały wykorzystywane w trakcie budowy należy przechowywać w szczelnych kontenerach spełniających wymagania przeciwpożarowe i ochrony środowiska.

Nie przewiduje się wpływu realizacji założeń planu na zbiornik wodny znajdujący się w pobliżu wschodniej i południowej granicy opracowania.

Obszar objęty projektem planu zlokalizowany jest w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 143 Subzbiornik Inowrocław - Gniezno, w związku z czym wszelkie działania inwestycyjne powinny uwzględniać konieczność ochrony wód podziemnych i powierzchniowych, tak aby planowany sposób zagospodarowania przestrzennego nie stanowił dla nich zagrożenia, wszelkie działania związane z realizacją i funkcjonowaniem wszelkich inwestycji powinny zapewniać eliminację potencjalnych zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego, celem zachowania właściwych parametrów fizyko-chemicznych wód podziemnych.

W związku z położeniem przedmiotowego obszaru w zasięgu występowania najkorzystniejszych struktur wodonośnych, w projekcie planu ustalono nakaz ochrony zasobów wodnych zasilających Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP) nr 143 Subzbiornik Inowrocław – Gniezno, poprzez zagospodarowanie ścieków zgodnie z zapisami niniejszego planu, z zachowaniem przepisów odrębnych.

W związku z powyższym zakłada się, że realizacja ustaleń projektu planu nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych określonych dla JCW, w obrębie których zlokalizowany jest przedmiotowy obszar, a także nie przyczyni się do uszczuplenia zasobów ani do obniżenia jakości ww. GZWP. Ustalenia planu poprzez odpowiednie zapisy z zakresu gospodarki wodno-ściekowej oraz ochrony powierzchni ziemi skutecznie minimalizują ryzyko pogorszenia stanu jakości wód.

6.6. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Na terenie objętym projektem planu nie występują złoża kopalin oraz obszary mające status obszarów górniczych, w związku z tym nie przewiduje się oddziaływania na te zasoby naturalne. Oddziaływanie lub jego brak na inne zasoby naturalne zostało określone pozostałych punktach rozdziału 6.

6.7. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną

Realizacja ustaleń projektu planu spowoduje zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej na działkach dotychczas niezabudowanych. Powstanie nowej zabudowy doprowadzi do zmiany charakteru

roślinności na tych terenach, a w niektórych miejscach może dojść do trwałego zastąpienia rodzimej flory przez gatunki ozdobne. Wnikanie gatunków obcych może nastąpić zarówno na etapie budowy – poprzez przenoszenie diaspor na sprzęcie i odzieży czy nawożenie ziemi – jak i w trakcie użytkowania terenów. W celu zachowania równowagi ekologicznej, zaleca się obsadzanie terenów zielonych roślinnością o odpowiednio dobranym, zróżnicowanym gatunkowo składzie, dostosowaną do warunków siedliskowych. Dodatkowo w projekcie planu określono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki, co w dłuższej perspektywie może przyczynić się do wzbogacenia lokalnych walorów przyrodniczych.

Wzrost antropopresji prawdopodobnie doprowadzi do zaniku siedlisk dzikich zwierząt. Przewiduje się, że przeznaczenie części terenów na ogrody działkowe oraz ich ogrodzenie utrudni migrację zwierzyny. Aby zminimalizować negatywny wpływ inwestycji na faunę, zaleca się prowadzenie prac budowlanych poza okresami lęgowymi ptaków i wzmożonymi wędrówkami zwierząt.

Realizacja ustaleń opracowania docelowo wpłynie pozytywnie na bioróżnorodność, gdyż wprowadzone zostaną nowe gatunki roślin w ramach zieleni towarzyszącej inwestycji.

Zgodnie z zapisami projektu planu, dopuszczono zastosowanie odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu, z wyłączeniem: a) elektrowni wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji, b) biogazowni. W przypadku paneli fotowoltaicznych zakłada się, że będą miały zastosowanie panele na dachach, ewentualnie na gruncie ale o niewielkiej powierzchni, i w dodatku o powierzchni antyrefleksyjnej, która zmniejsza efekt olśnienia negatywnie oddziałującego na ptaki. Przewiduje się, że zastosowanie przy realizacji paneli powłoki antyrefleksyjnej pokrywającej panele fotowoltaiczne, zwiększy absorpcję energii promieniowania słonecznego oraz zapobiegnie niepożądanemu efektowi odbicia światła od powierzchni paneli – tym samym panele fotowoltaiczne nie będą oślepiać zwierząt naziemnych w otoczeniu i ptaków mogących przelatywać nad instalacją. Mając na uwadze powyższe potencjalne zagrożenia dla gatunków zwierząt, zaleca się prowadzenie prac budowlanych w terminach dostosowanych do uwarunkowań przyrodniczych, tj. poza okresami lęgowymi ptaków oraz wzmożonych wędrówek zwierząt.

6.8. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej w projekcie planu ustalono strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych nr AZP 49-36/184 i AZP 49-36/185, ujętych w gminnej ewidencji zabytków, w granicach których określa się nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi. W związku z wprowadzeniem ww. zapisów przewiduje się, że realizacja planowanych inwestycji na obszarze planu nie wywrze znaczącego negatywnego wpływu na zewidencjonowane zabytki kulturowe, a nawet przyczyni się do zbadania historii osadnictwa na tym obszarze. Oddziaływanie zapisów planu na dobra materialne występujące na analizowanym obszarze, rozumiane jako wytwory kultury i sztuki oraz elementy infrastruktury technicznej i społecznej, będzie wiązało się z możliwością rozbioru, budowy, przebudowy, rozbudowy i remontu sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz przyłączy do sieci infrastruktury technicznej, co pozytywnie wpłynie na rozwój gminy.

6.9. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny

Nie przewiduje się negatywnych skutków realizacji ustaleń projektu planu w zakresie zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi. Przedmiotowe grunty nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami, jak również zlokalizowane są poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

Zakłada się pozytywny wpływ realizacji ustaleń planu na ludzi, z uwagi na utworzenie nowych terenów pod zabudowę lotniskową oraz rekreację indywidualną. Jednocześnie, funkcjonalny układ komunikacyjny usprawni ruch samochodowy w obrębie obszaru opracowania.

Wpływ na klimat akustyczny oraz generowanie wibracji znacznej części obszaru opracowania planu, będzie miał ruch samochodowy odbywający drogami wewnętrznymi. Zakłada się, że emisja hałasu nie będzie przyczyną znaczących uciążliwości dla osób przebywających w granicach objętych opracowaniem planu, jak i dla terenów sąsiednich.

W celu ochrony klimatu akustycznego, w projekcie planu wprowadzono nakaz sytuowania budynków z uwzględnieniem wyznaczonych na rysunku planu nieprzekraczalnych linii zabudowy, z wyłączeniem podziemnych części budynków, jak również ustalono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki. Jednocześnie, w ustalenia planu nakazano zapewnienia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenach ML jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych. Takie rozwiązanie będzie pozytywnie i długotrwale wpływać na jakość życia i zdrowia ludzi. Nie prognozuje się docelowego pogorszenia klimatu akustycznego na terenach sąsiednich w związku z powstaniem projektowanej zabudowy. Nie przewiduje się też uciążliwości w tym zakresie z otoczenia.

6.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru

W granicach opracowania planu nie występują obszary Natura 2000, w związku z tym nie przewiduje się oddziaływania skutków realizacji ustaleń planu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

6.11. Oddziaływanie na całokształt środowiska przyrodniczego

Przewidywane skutki oddziaływania projektu planu na całokształt środowiska oraz jego prawidłowe funkcjonowanie, w tym na obszary chronione, są zróżnicowane co do charakteru, czasu oddziaływania, odwracalności i ich zasięgu przestrzennego. Wpływ skutków realizacji ustaleń planów, na poszczególne komponenty środowiska można podzielić na: bezpośredni, pośredni, wtórny i skumulowany. Ponadto można je rozpatrywać w kontekście czasu oddziaływania:

- długoterminowego (w skali kilkudziesięciu lat),
- średnioterminowego (około 5 – 10 lat),
- krótkoterminowego (około 1 roku),
- chwilowego (około 1 doby).

Rodzaj i skalę przewidywanych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono w podrozdziałach 6.1-6.10. oraz w tabeli 2.

Tabela 2. Przewidywane oddziaływanie skutków realizacji miejscowego planu na elementy środowiska.

Komponent środowiska	Rodzaj oddziaływania											Brak oddziaływania
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	dlugoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne	
obszar Natura 2000												•
różnorodność biologiczna		•	•				•			•		
ludzie		•					•			•		
zwierzęta		•		•			•				•	
rośliny	•			•			•			•		
woda		•	•				•			•		
powietrze	•			•			•		•	•		
powierzchnia ziemi	•			•			•	•		•		
krajobraz	•			•			•	•		•		
klimat		•	•				•			•		
zasoby naturalne												•
zabytki		•					•			•		
dobra materialne		•					•			•		

Źródło: opracowanie własne.

Powyższa analiza wskazuje, że skutki realizacji ustaleń miejscowego planu wpłyną pozytywnie na ludzi, roślinność, różnorodność biologiczną, wody, dobra materialne, zabytki oraz krajobraz. Jest to związane z powstaniem nowych terenów zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej, wprowadzeniem różnogatunkowych nasadzeń zieleni, uporządkowaniem gospodarki ściekowej, rozwojem infrastruktury technicznej, określeniem zasad ochrony dziedzictwa kulturowego oraz zwiększeniem atrakcyjności krajobrazu poprzez wpisanie się w istniejącą tkankę zabudowy. Przewiduje się pozytywny wpływ powstania nowej zabudowy na powierzchnię ziemi poprzez atrakcyjniejsze i racjonalniejsze jej wykorzystanie. Jednocześnie pozytywne oddziaływanie na powietrze oraz klimat będzie wynikało z lokalizacji nowych nasadzeń zieleni, które pozytywnie będą wpływać na te komponenty środowiska.

Jedynie w zakresie wpływu na zwierzęta przewiduje się negatywny wpływ realizacji ustaleń planu. Ma to związek przede wszystkim z większą antropopresją i z grodzeniem terenu, a co za tym idzie z ucieczką dziko żyjących zwierząt z obszaru opracowania planu po jego zainwestowaniu. Nie zakłada się wystąpienia oddziaływania skutków ustaleń projektu planu na obszary Natura 2000 i inne formy ochrony przyrody, a także zasoby naturalne, rozumiane jako surowce naturalne. Skumulowane oddziaływanie powodować będzie przekształcenie terenu i zmianę dotychczasowych użytków rolnych na tereny zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej. Docelowe zagospodarowanie stanowi jednak uzupełnienie dla sąsiednich terenów ogródków działkowych i postępującej zabudowy letniskowej. Tym samym nie zakłada się występowania konfliktów społecznych na styku terenów zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej z terenami uprawnymi, gdyż tego rodzaju różnice występują już na omawianym terenie.

7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Z uwagi na położenie przedmiotowego obszaru w znacznej odległości od granicy państwa nie należy spodziewać się transgranicznego oddziaływania ustaleń planu na środowisko.

8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Ustalenia przedmiotowego planu przewidują działania mające na celu zapobieganie i ograniczanie ewentualnych negatywnych oddziaływań zamierzeń inwestycyjnych na środowisko – przedstawione w rozdziale 6. niniejszej prognozy.

Dla pełnej ochrony środowiska, mającej na celu dotrzymanie standardów jakości środowiska, zarówno na obszarze opracowania planu, jak i w jego sąsiedztwie, w związku z realizacją ustalonych w planie przedsięwzięć, projekty budowlane tych inwestycji powinny zawierać zalecenia odpowiedniego dobrania rozwiązań technicznych i technologicznych.

Ponadto należy uwzględnić:

- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska,
- odpowiednie wyprofilowanie powierzchni dróg, zapewniające powierzchniowy spływ wód opadowych oraz w miarę możliwości stosowanie nawierzchni przepuszczających wodę,
- zdjęcie próchniczej warstwy gleby (humusu) w miejscach posadowienia nowych budynków i wtórne jej wykorzystanie,
- obowiązek selektywnego gromadzenia odpadów i powierzanie ich wywozu i składowania wyspecjalizowanym firmom,
- właściwe rozmieszczenie obiektów budowlanych, umożliwiające przewietrzanie zabudowy względem głównych kierunków panujących wiatrów,
- prowadzenie prac ziemnych, z zachowaniem terminów tych prac, wykluczając fundamentowanie w okresie długotrwałych deszczy i roztopów wiosennych, w celu ochrony podłoża,
- stosowanie kompensacji przyrodniczej, w tym przeznaczanie powierzchni niezabudowanych i nieutwardzonych na zieleni,
- zabezpieczenie na czas budowy istniejących drzew i krzewów, w celu ochrony przed uszkodzeniami mechanicznymi.

Ponadto, zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 54 ze zm.) w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcia jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska (w tym także ochronę gatunków i siedlisk roślin, grzybów oraz zwierząt objętych ochroną), na obszarze prowadzonych prac. Jest to niezwykle istotne i musi być respektowane. Powyższe zapisy powinny skutecznie chronić środowisko przyrodnicze przed potencjalnymi negatywnymi oddziaływaniami. Zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego jest korzystny, gdyż pozwoli to ograniczyć wzrost znaczącej presji na środowisko przyrodnicze.

W decyzji środowiskowej dla poszczególnych inwestycji można zawrzeć dodatkowe, szczegółowe zapisy chroniące, minimalizujące, łagodzące bądź kompensujące ewentualne negatywne oddziaływania realizacji konkretnych projektów na środowisko przyrodnicze. Do podstawowych ogólnych działań ograniczających zaliczyć można: (1) ograniczenie zajęcia terenu; (2) stosowanie odpowiednich technologii, materiałów i rozwiązań konstrukcyjnych (np. nasadzeń roślinności chroniących przed zanieczyszczeniami atmosferycznymi itp.); (3) prawidłowe zabezpieczenie sprzętu i placu budowy; (4) dostosowanie terminu prac do cyklu wegetacyjnego roślin i terminów rozrodu zwierząt.

Ponadto w celu ograniczenia negatywnego oddziaływania na komfort życia i zdrowie ludzi zaleca się szczególne zwrócenie uwagi na:

- dostosowanie lokalizacji inwestycji do powierzchni terenu; postulowanie tam, gdzie to możliwe by potencjalne źródła emisji hałasu w sposób optymalny wykorzystywały naturalną rzeźbę i pokrycie terenu celem obniżenia rozchodzenia się fal dźwiękowych i drgań;
- szerokie stosowanie zieleni nasadzeniowej wszędzie tam, gdzie jest to możliwe i uzasadnione. Tereny zieleni są stosunkowo tanim sposobem na obniżenie poziomu zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Zieleń stanowi rodzaju filtra, który przy każdym opadzie atmosferycznym ulega samooczyszczeniu. Hamując prędkość wiatru, zieleń powoduje opadanie cięższych od powietrza cząstek pyłu na liście i ziemię, zmniejszając ich wchłanianie przez układ oddechowy. Zawartość szkodliwych gazów w powietrzu nad dużymi parkami jest 2-3 razy mniejsza niż nad terenami ściśle zabudowanymi. Dlatego powinny być szeroko propagowane, również ze względów ekonomicznych. Ponadto poprawia ona estetykę krajobrazu, przez co podnosi się komfort życia mieszkańców;
- dobór gatunków roślin powinien uwzględniać, poza techniczno-ekonomicznymi aspektami, ich szczególne właściwości biologiczne. Preferowane powinny być gatunki wytwarzające znaczne ilości substancji antybiotycznych, tzw. fitoncydów. Można zaliczyć do nich m.in. berberys, bez czarny, brzoza, cis, czeremcha, głąg, jałowiec, sosna, świerk i inne. Ponadto skupiny zieleni powodują jonizację powietrza. Powinno się stosować te gatunki, które wpływają korzystnie na zdrowie człowieka. Są to m.in.: brzoza, lipa, sosna, świerk. Unikać należy gatunków jonizujących dodatnio powietrze, co niekorzystnie wpływa na ogólny stan psychiczny ludzi (dęby, klony, robinie, topole);
- przestrzeganie zasad BHP podczas etapu budowy poszczególnych nowych obiektów.

9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami aktów prawnych. Podczas funkcjonowania zrealizowanych przedsięwzięć na przedmiotowym terenie zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, trudnych do określenia i zminimalizowania w zapisach ustaleń planu (np. wystąpienie wypadków, pożarów lub awarii infrastruktury technicznej). Zgodnie z art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt dokumentu jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Monitoring ten zaleca się wykonywać raz na 4 lata w oparciu o dostępne dane o środowisku.

Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko będzie polegał na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub w ramach indywidualnych zamówień. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu.

Należy prowadzić bieżące analizy, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Proponuje się objęcie monitoringiem komponentów środowiska w zakresie:

- jakości wód,
- jakości (zanieczyszczenia) powietrza,
- jakości gleb,
- jakości klimatu akustycznego (oddziaływania hałasu),

- oddziaływania pól elektromagnetycznych,
- gospodarowania odpadami.

W zakresie monitoringu gospodarki odpadami proponuje się, przeprowadzanie okresowych kontroli dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ze zbiornika bezodpływowego, w tym częstotliwości jego opróżniania oraz sposobu zagospodarowania i częstotliwość usuwania osadów ściekowych z indywidualnych oczyszczalni ścieków.

10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku

Nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych, zakładając, że omawiany projekt jest projektem jedynym, optymalnym zarówno pod względem rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, jak i rozwiązań ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Przeznaczenie i zagospodarowanie terenów sąsiednich oraz przeznaczenie tego obszaru w Studium determinują proponowane w projekcie planu rozwiązania, co pozwoli na realizację planowanego sposobu zainwestowania na działkach o nr ewid. 194 i 210 w mieście Trzemeszno.

11. Streszczenie

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Trzemeszno. Plan obejmuje teren działek nr geod. 194 i 210 w Trzemesznie. Prognoza składa się z 12 rozdziałów.

Rozdział pierwszy stanowi wprowadzenie, w którym przedstawiono podstawy formalno-prawne, zakres i cel prognozy oraz informacje zastosowanych metodach oraz materiałach i dokumentach uwzględnionych przy jej sporządzaniu. Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zasadniczym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest wskazanie prawdopodobnych skutków realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego.

W rozdziale drugim zaprezentowano stan środowiska na terenie objętym projektem planu. Obszar opracowania planu położony jest w obrębie 6. miasta Trzemeszno i obejmuje działki o numerach geodezyjnych: 194 i 210. Działki znajdujące się w granicach opracowania są niezainwestowane. Omawiany teren jest użytkowany rolniczo. Zgodnie z mapą ewidencyjną przedmiotowe działki stanowią grunty orne – RIIIa i RIIIb. Najbliższe otoczenie przedmiotowego terenu stanowią od strony północnej – tereny ogródków działkowych. Po zachodniej stronie działek znajduje się oczyszczalnia ścieków w odległości ok. 100 m. Od strony południowej znajdują się obszary niezabudowane, użytkowane rolniczo. W bliskim sąsiedztwie terenu, w odległości ok. 150 m znajduje się Jezioro Popielewskie.

Rozdział trzeci obejmuje informacje o zawartości i głównych celach projektu planu. Celem opracowania jest zmiana układu komunikacyjnego, mającego na celu jego uproszczenie oraz poprawę funkcjonalności. Zmianie mają ulec również parametry zabudowy w stosunku do obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ustala się następujące przeznaczenie terenów:

- 1) tereny zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1ML, 2ML, 3ML;

- 2) tereny dróg dojazdowych, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1KDD i 2KDD;
- 3) tereny komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1KR, 2KR, 3KR, 4KR, 5KR.

W rozdziale czwartym zawarto informację dotyczącą istniejących problemów ochrony środowiska, istotnych z punktu widzenia projektu planu, do których należą:

- obniżanie się poziomu wód podziemnych wskutek zwiększania się powierzchni terenów utwardzonych,
- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych, co jest skutkiem intensywnego rozwoju zabudowy,
- przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerasanitarnych,
- niezadowalająca jakość wód JCWP, w granicach której znajduje się przedmiotowy obszar i konieczność osiągnięcia celów środowiskowych określonych dla JCWP,
- oddziaływanie na krajobraz poprzez presję przestrzenną związaną z powstawaniem nowej zabudowy,
- zwiększenie produkcji odpadów oraz zużycia energii,
- lokalizacja terenu w zasięgu występowania najkorzystniejszych struktur wodonośnych – GZWP nr 143 - Subzbiornik Inowrocław – Gniezno.

Na przedmiotowym terenie nie występują problemy ochrony środowiska dotyczące obszarów podlegających na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Część piąta dotyczy wskazania celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym z podaniem sposobów uwzględnienia tych celów w projekcie planu. Wykazano, iż zapisy planu gwarantują realizację głównych celów stawianych przez dokumenty rangi międzynarodowej i krajowej tj. przeciwdziałają zmianom klimatu, chronią różnorodność biologiczną, przyczyniają się do racjonalnego wykorzystania wody i energii z rozwojem energetyki odnawialnej, uporządkowania gospodarowania odpadami oraz nie przyczyniają się do pogorszenia jakości powietrza atmosferycznego.

W rozdziale szóstym przeprowadzono analizę oddziaływania ustaleń miejscowego planu na poszczególne komponenty środowiska. Skutki realizacji ustaleń miejscowego planu wpłyną pozytywnie na ludzi, roślinność, różnorodność biologiczną, wody, dobra materialne, zabytki oraz krajobraz. Jest to związane z powstaniem nowych terenów zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej, wprowadzeniem różnogatunkowych nasadzeń zieleni, uporządkowaniem gospodarki ściekowej, rozwojem infrastruktury technicznej, określenie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego oraz zwiększeniem atrakcyjności krajobrazu poprzez wpisanie się w istniejącą tkankę zabudowy. Przewiduje się pozytywny wpływ powstania nowej zabudowy na powierzchnię ziemi poprzez atrakcyjniejsze i racjonalniejsze jej wykorzystanie. Jednocześnie pozytywne oddziaływanie na powietrze oraz klimat będzie wynikało z nowych nasadzeń zieleni, które pozytywnie będą wpływać na te komponenty środowiska. Jedynie w zakresie wpływu na zwierzęta przewiduje się negatywny wpływ realizacji ustaleń planu. Ma to związek przede wszystkim z większą antropopresją i z grodzeniem terenu, a co za tym idzie z ucieczką dziko żyjących zwierząt z obszaru opracowania planu po jego zainwestowaniu. Nie zakłada się wystąpienia oddziaływania skutków ustaleń projektu planu na obszary Natura 2000 i inne formy ochrony przyrody, a także zasoby naturalne, rozumiane jako surowce naturalne.

W rozdziale siódmym wykazano brak transgranicznego oddziaływania ustaleń realizacji planu na środowisko.

W rozdziale ósmym przedstawiono rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko w kontekście projektu planu.

Rozdział dziewiąty zawiera propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania, do których należy prowadzenie bieżących analiz, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie

odpowiednich zmian i korekt do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Monitoring zaleca się wykonywać raz na 4 lata w oparciu o dostępne dane o środowisku. Ponadto należy prowadzić bieżące analizy, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Proponuje się objęcie monitoringiem komponentów środowiska w zakresie: jakości wód, jakości (zanieczyszczenia) powietrza, jakości gleb, jakości klimatu akustycznego (oddziaływania hałasu) i gospodarowania odpadami.

W rozdziale dziesiątym przedstawiono wyjaśnienie braku rozwiązania alternatywnego do rozwiązań zawartych w projekcie planu.

Rozdział jedenasty zawiera streszczenie w języku niespecjalistycznym.

W rozdziale dwunastym graficznie przedstawiono położenie omawianego terenu.

Ustalenia planu, poprzez szereg zapisów zapewniających ochronę istotnych elementów środowiska, prowadzą do zminimalizowania negatywnych skutków realizacji założeń planu. Niezbędnym warunkiem będzie jednak precyzyjne egzekwowanie ustaleń planu miejscowego i przestrzeganie wymogów środowiska wynikających z przepisów odrębnych. Rozwój zainwestowania przedmiotowego terenu jest możliwy tylko w zakresie funkcji określonych w planie. Mając na względzie rodzaj docelowego zainwestowania należy stwierdzić, że przewiduje się pozytywny wpływ realizacji założeń planu na poszczególne komponenty środowiska.

W związku z powyższymi uwagami, przyjęcie proponowanego rozwiązania planistycznego nie wywoła niepożądanych zmian w środowisku, natomiast uporządkuje i udostępni nowe tereny inwestycyjne w rejonie działek o nr ewid. 194 i 210, obręb 6, miasto Trzemeszno. Jednocześnie, zaproponowany układ komunikacyjny usprawni ruch samochodowy, odbywający się w obrębie obszaru opracowania. Dodatkowo, ograniczy powierzchnię dróg na rzecz powierzchni biologicznie czynnej, pozytywnie wpływając na środowisko.

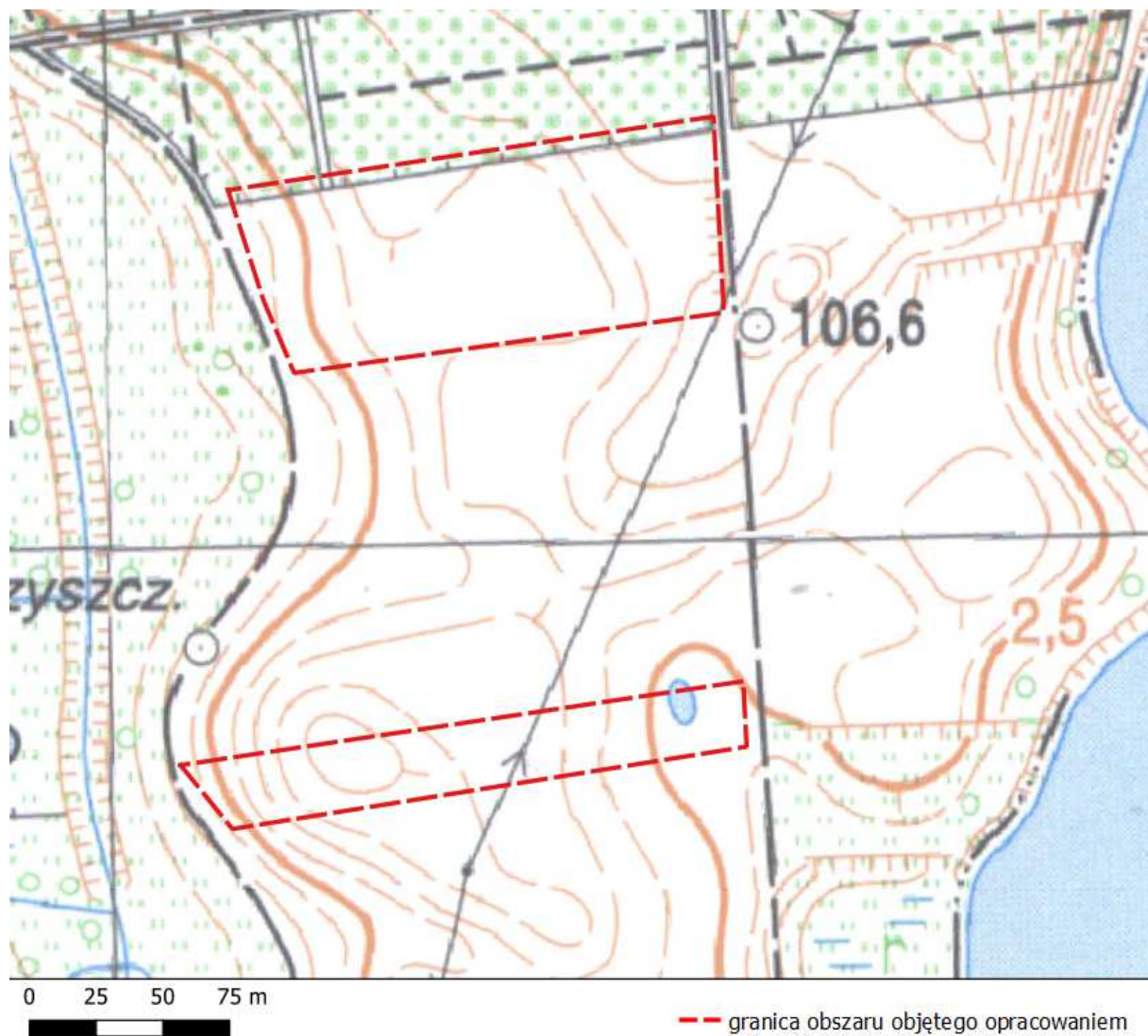
12. Załączniki graficzne

Załącznik nr 1. Lokalizacja obszaru objętego opracowaniem planu na tle ortofotomapy

Źródło: <http://mapy.geoportal.gov.pl/>

Załącznik nr 2. Lokalizacja obszaru objętego opracowaniem planu na tle mapy topograficznej

Źródło: <http://mapy.geoportal.gov.pl/>

Poznań, 27 marca 2025 r.

**OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DOTYCZĄCEJ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI MIASTA TRZEMESZNA**

Na podstawie art. 51 ust. 2 pkt 1 lit f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ja niżej podpisany Łukasz Bartoszewski oświadczam, że spełniam wymagania określone w art 74a ust. 2 pkt 2 ww. ustawy i myśl art. 72a ust. 3 ww. ustawy jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr Łukasz Bartoszewski

